Publicat pe (https://www.bnm.md)

Share PDF Print

Extinde Ascunde

30.12.2014

Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare; Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară; Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

30.12.2014 Termenul-limită a expirat

Anunț Proiect

Argumentarea Sinteza

ANUNŢ
privind iniţierea, organizarea și desfășurarea consultării publice a proiectului de decizie

Banca Naţională a Moldovei iniţiază, începînd cu data de 30.12.2014 consultarea publică a următoarelor proiecte:

- proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare;
- proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară;
- proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Necesitatea elaborării și adoptării proiectelor de legi sus-indicate este determinată de transpunerea în practică a angajamentelor Republicii Moldova asumate în cadrul Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, capitolul Servicii financiare, care prevede un termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a Acordului pentru implementarea Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară și a Directivei 2009/44/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanţie financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanţele private.

Prevederile de bază ale proiectului **Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare** sînt:

- reglementarea finalității decontărilor în sistemele de plăți şi de decontare a instrumentelor

financiare, a efectelor procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem privind drepturile şi obligaţiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum şi drepturile deţinătorilor de garanţii în cazul insolvabilităţii furnizorului de garanţii;

- stipularea domeniului de aplicare a legii;
- stabilirea interdicțiilor privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului;

- reglementarea momentului irevocabilităţii ordinelor de plată și a ordinelor de transfer introduse în sistem de participanţi, precum şi faptul că intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor şi obligaţiilor sale, care decurg din participarea la sistem sau sînt legate de această

participare şi care au luat naştere anterior intentării acestei proceduri;

- atribuirea competențelor de desemnare și supraveghere a sistemelor care intră sub incidența legii;
- desemnarea autorităților competente care trebuie să informeze și să fie informate cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem;
- legea aplicabilă care guvernează un sistem.

Beneficiarii proiectului de Lege sînt băncile din Republica Moldova, societățile de investiții, autoritățile publice și entitățile garantate public.

Impactul economic al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare constă în asigurarea stabilităţii sistemului financiar prin crearea unui cadru legal care să asigure caracterul definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, nettingului şi a garanţiilor furnizate în legătură cu obligaţiile participanţilor la sistemele care sînt desemnate ca intrînd sub incidenţa proiectului Legii, chiar şi în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant.

Prevederile de bază ale proiectului **Legii cu privire la contractele de garanție financiară** sînt:

- reglementarea regimului juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare constituite în formă de mijloace bănești, instrumente financiare și creanțe pecuniare în cazul în care părțile în tranzacțiile ce implică garanții financiare (beneficiarul garanției și furnizorul garanției) aparțin uneia din următoarele categorii: autorități publice, bănci centrale, instituții financiare internaționale, entităţi supuse supravegherii prudenţiale, contrapărți centrale, agenți de decontare și case de compensare (clearing);
- executarea garanțiilor financiare (cu și fără transfer de proprietate) și modalitățile de executare a acestora;
- dreptul de utilizare a garanţiei financiare în temeiul contractelor de garanţie financiară fără transfer de proprietate, inclusiv prin exercitarea dreptului de transfer al unei garanții echivalente;
- lărgirea tipurilor de active care pot face obiectul contractelor de garanție financiară, prin includerea în această categorie a creanțelor pecuniare și definirea acestora în cuprinsul proiectului Legii;
- stabilirea unor excepțări privind obiectul contractelor de garanție financiară;
- recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate;
- recunoașterea, conform prevederilor legii, a clauzei de compensare cu exigibilitate imediată, respectiv a altor clauze ale contractelor de garanție indiferent de dispunerea măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare a furnizorului sau beneficiarului garanției;
- legea aplicabilă contractelor de garanție financiară constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont.

Beneficiarii proiectului Legii sînt entitățile sus-indicate în calitate de beneficiari și furnizori ai garanțiilor.

Impactul economic al proiectului de Lege cu privire la contractele de garanţie financiară constă în facilitarea utilizării de către bănci a creanțelor pecuniare în calitate de garanții în cadrul operațiunilor de creditare ale băncii centrale, fapt ce ar putea îmbunătăți accesul băncilor la lichiditate ca urmare a volumului de creanțe pecuniare aflate în portofoliul acestora, cu efecte pozitive asupra creditării economiei, deoarece îmbunătățirea accesului la lichiditate al băncilor va favoriza în ultimă instanță finanțarea proiectelor de afaceri.

Proiectul **Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative** (Codul civil, Legea instituțiilor financiare, Legea insolvabilității, Legea privind piața de capital) are în vedere aducerea în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor nou elaborate.

Proiectele Legilor sus-indicate transpun în legislaţia Republicii Moldova prevederile Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998, a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002, astfel cum au fost modificate prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 6 mai 2009.

Recomandările pe marginea proiectului Legii, supus consultării publice, pot fi comunicate pînă pe data de 10 februarie 2015 dnei Lidia Gordienco pe adresa electronică Lidia.Gordienco@bnm.md [1], dnei Valentina Salogub pe adresa electronică: Valentina.Salogub@bnm.md [2], sau pe adresa poştală: MD-2005, mun. Chişinău, bd. Grigore Vieru nr.1.

Proiectele legilor şi nota de argumentare aferentă acestora sînt disponibile pe pagina-web oficială a Băncii Naţionale a Moldovei www.bnm.md [3] şi la sediul Băncii Naţionale a Moldovei pe adresa: MD-2005, mun. Chişinău, bd. Grigore Vieru, nr.1.

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE
cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L *166 din 11 iunie 1998, astfel cum a fost modificată prin:*
Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanţie financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanţele pecuniare, *publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009;*
Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 27 iulie 2012.

Capitolul I
DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1. Obiectul şi scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează finalitatea decontărilor în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, efectele procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile şi obligaţiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum şi drepturile deţinătorilor de garanţii în cazul insolvabilităţii furnizorului de garanţii.
(2) Prezenta lege are ca scop reducerea riscului juridic şi al riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, precum şi reducerea disfuncţionalităţilor sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant la aceste sisteme.

Articolul 2. Domeniul de aplicare a legii

Prezenta lege se aplică oricărui sistem definit în conformitate cu art.3 alin.(1) pct.15), oricărui participant la un astfel de sistem, precum şi garanţiilor constituite în legătură cu participarea la un sistem sau cu operaţiunile Băncii Naţionale a Moldovei în cadrul exercitării atribuţiilor sale de bancă centrală.

Articolul 3. Noţiuni principale

(1) În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:
1) **agent de decontare** – o entitate care pune la dispoziţia instituţiilor şi/sau a contrapărţii centrale, care participă la sistem, conturi de decontare prin care sînt decontate ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer din sistem şi, după caz, acordă credite acestor instituţii şi/sau contrapărţii centrale, în scopul decontării;
2) **casă de compensare (clearing)** – o entitate care răspunde de calcularea poziţiei nete a instituţiilor, o eventuală contraparte centrală şi/sau un eventual agent de decontare;
3) **cont de decontare** – un cont deschis la banca centrală, la un agent de decontare sau la o contraparte centrală, utilizat pentru depozitarea de mijloace băneşti sau instrumente financiare, precum şi pentru decontarea tranzacţiilor dintre participanţii la un sistem;
4) **contraparte centrală** – o entitate care se interpune între instituţiile participante la un sistem şi care acţionează ca partener exclusiv al acestor instituţii în ceea ce priveşte ordinele lor de plată/ordinele lor de transfer;
5) **garanţie** – orice activ care poate fi valorificat, inclusiv mijloace băneşti, instrumente financiare sau creanţe pecuniare (creanţe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale, acordă credite), constituite ca obiect al unor contracte de gaj, repo sau al unor acorduri similare, în scopul garantării eventualelor drepturi şi obligaţii apărute în legătură cu participarea la un sistem sau care se constituie în favoarea Băncii Naționale a Moldovei;
6) **instituţie** – oricare dintre următoarele entităţi care participă la un sistem şi care este obligată să execute obligaţiile financiare rezultate din ordinele de plată/ordinele de transfer în cadrul respectivului sistem:
a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituţiilor financiare nr.550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 78-81, art.199), cu modificările şi completările ulterioare;
b) o societate de investiţii, astfel cum este definită în Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piaţa de capital (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare;
c) orice întreprindere cu sediul social în străinătate care desfășoară activități permise băncilor și societăților de investiții;
d) o autoritate publică şi entităţi garantate public;
7) **instrumente financiare**:
a) valorile mobiliare transferabile;
b) instrumentele pieței monetare;
c) unități ale organismelor de plasament colectiv;
d) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la valori mobiliare, monede, rate ale dobînzii sau randamente sau alte instrumente derivate, indici financiari sau măsuri financiare care pot fi decontate prin livrare fizică sau în mijloace bănești;
e) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în mijloace băneşti sau pot fi decontate în mijloace bănești la cererea uneia dintre părţi, în alte situații decît neîndeplinirea obligațiilor sau alt temei de reziliere;
f) contractele options, contractele futures, contractele swap și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționate pe o piață reglementată, în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare (MTF) sau a unui sistem organizat de tranzacționare (OTF), cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică;
g) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi decontate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod la lit. f) cu scop necomercial, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate;
h) instrumentele derivate pentru transferul riscului de credit;

i) contractele financiare pentru diferențe;
j) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la rate ale inflației sau alți indicatori statistici economici oficiali, care trebuie decontate în mijloace bănești sau pot fi decontate în mijloace bănești la cererea uneia dintre părți, în alte situații decît neîndeplinirea obligațiilor sau alt temei de reziliere, precum și orice alte contracte derivate privind active, drepturi, obligații, indici și măsuri care nu au fost menționate în alt mod la punctul 7), care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate avînd în vedere dacă, printre altele, sînt tranzacționate pe o piață reglementată, un OTF sau un MTF;
8) **netting (calcularea pozițiilor nete)** – conversie într-o singură creanţă netă sau obligaţie netă a creanţelor şi a obligaţiilor rezultate din ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulţi participanţi le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanţi sau le primesc de la unul ori mai mulţi participanţi, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanţă netă poate fi exigibilă şi numai o singură obligaţie netă este datorată;
9) **ordin de plată** – o instrucţiune dată de un participant de a pune la dispoziţia unui destinatar o sumă de bani, prin înregistrarea acesteia în registrele unei bănci, ale băncii centrale, ale unei contrapărţi centrale sau ale unui agent de decontare, sau orice instrucţiune care antrenează asumarea sau executarea unei obligaţii de plată, aşa cum este aceasta definită de regulile de funcţionare a sistemului;
10) **ordin de transfer** – o instrucţiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidenţă a acestora sau prin orice altă modalitate;
11) **operator de sistem** – entitatea sau entităţile responsabile din punct de vedere juridic de funcţionarea unui sistem. Un operator de sistem poate acţiona în calitate de agent de decontare, contraparte centrală sau casă de compensare (clearing);
12) **participant** – o instituţie, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare (clearing) sau un operator de sistem. În conformitate cu regulile sistemului, acelaşi participant poate acţiona în calitate de contraparte centrală, de agent de decontare, sau de o casă de compensare (clearing) ori poate desfăşura parţial sau integral aceste activităţi;
13) **participant indirect** – o instituţie, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare (clearing) sau un operator de sistem care are o relaţie contractuală cu un participant la sistem care execută ordine de plată şi/sau ordine de transfer şi în temeiul căreia participantul indirect poate transmite ordine de plată şi/sau ordine de transfer în respectivul sistem, cu condiţia ca participantul indirect să fie cunoscut operatorului de sistem;
14) **procedură de insolvabilitate** – orice procedură colectivă prevăzută de legislaţie care urmăreşte fie lichidarea unui participant, fie restructurarea sa, dacă această măsură implică suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăţilor;
15) **sistem** – un aranjament formal care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:
a) este încheiat între trei sau mai mulţi participanţi, alţii decît operatorul de sistem al acelui sistem, un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect şi are reguli comune şi proceduri standardizate pentru netting, realizat prin intermediul unei contrapărţi centrale sau al altei entităţi, şi/sau pentru executarea ordinelor de plată şi/sau ordinelor de transfer între participanţi;
b) este guvernat de legea aleasă de participanți, care este legea Republicii Moldova, dacă cel puţin unul dintre participanţi îşi are sediul în Republica Moldova;
c) este desemnat, potrivit criteriilor şi condiţiilor stabilite în reglementările emise în comun de Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, ca sistem, după ce autoritatea competentă se asigură că normele de funcționare a sistemului sînt corespunzătoare.

Un aranjament încheiat între operatorii unor sisteme interoperabile nu constituie un sistem;
16) **sisteme interoperabile** – două sau mai multe sisteme ai căror operatori de sistem au încheiat acorduri în temeiul cărora este posibilă executarea ordinelor de plată şi/sau a ordinelor de transfer dintr-un sistem în altul;
17) **zi lucrătoare** – intervalul de timp în care au loc decontările din timpul zilei şi din timpul nopţii şi cuprinde toate evenimentele survenite în timpul unui ciclu de activitate a unui sistem.
(2) Pentru prevenirea riscului sistemic, prin derogare de la prevederile alin.(1) pct.15), după caz, poate fi desemnat ca sistem care intră sub incidenţa prezentei legi un aranjament formal între doi participanţi, alţii decît un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect.

Articolul 4. Interdicţii privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului

Conturile participanților deschise în sistemele care intră sub incidența prezentei legi nu pot fi supuse nici unui act juridic, administrativ sau altui act, sau unui proces de blocare, restricționare sau sechestrare a acestor conturi în scopul de a aplica o penalitate sau de a îndeplini o hotărîre judecătorească, sau altă decizie judiciară, arbitrală, administrativă, sau oricare altă decizie, sau în scopul de a asigura disponibilitatea acestor conturi pentru aplicarea sau îndeplinirea oricărei hotărîri, sau decizii viitoare.

Capitolul II
NETTINGUL ŞI ORDINELE DE PLATĂ / DE TRANSFER

Articolul 5. Finalitatea decontărilor

(1) Ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer şi nettingul sînt valabile, produc efecte juridice şi sînt opozabile terţilor chiar şi în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant (în sistemul în cauză sau într-un sistem interoperabil), cu condiţia ca ordinele de plată şi/sau de transfer să fi fost introduse în sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolvabilitate, definit în conformitate cu art.8 alin.(1).
(2) Dispoziţiile alin.(1) se aplică chiar şi în cazul intentării procedurii de insolvabilitate împotriva operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant.
(3) Dacă ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer sînt introduse în sistem după momentul intentării procedurii de insolvabilitate şi sînt executate, astfel cum este stabilit prin regulile sistemului, în cursul zilei lucrătoare în care a fost intentată procedura, aceste ordine de plată şi/sau de transfer îşi produc efectele juridice şi sînt opozabile terţilor, cu condiţia ca operatorul de sistem să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut şi nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolvabilitate.
(4) Niciun act legislativ, act subordonat legii, nicio uzanţă privind anularea contractelor şi a tranzacţiilor încheiate înaintea momentului intentării procedurii de insolvabilitate, astfel cum este definit la art.8 alin.(1), nu pot conduce la anularea nettingului.
(5) Momentul intrării unui ordin de plată şi/sau a ordinului de transfer în sistem este definit prin regulile sistemului.
(6) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul introducerii în sistem a unui ordin de plată/ordin de transfer, astfel încît să asigure, pe cît posibil, coordonarea în această privinţă a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. În cazul în care nu există dispoziţii prevăzute expres în regulile tuturor sistemelor care fac parte din sistemele interoperabile în cauză, regulile unui sistem cu privire la momentul intrării ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer nu sînt afectate de niciuna din regulile celorlalte sisteme cu care acesta este

interoperabil.

Articolul 6. Utilizarea mijloacelor băneşti sau a instrumentelor financiare disponibile în conturile participantului pentru executarea obligaţiilor participantului faţă de sistem

(1) În cazul în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil, în principal pentru îndeplinirea oricărei obligații rezultate în urma nettingului în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolvabilitate, făcînd posibilă decontarea finală.
(2) Facilitatea de credit aferentă sistemului poate fi utilizată în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant, în limita garanțiilor constituite în acest scop, pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau fața de un sistem interoperabil.

Articolul 7. Irevocabilitatea ordinelor de plată şi/sau a ordinelor de transfer

(1) Un ordin de plată şi/sau un ordin de transfer nu poate fi revocat de către un participant la sistem sau de către un terţ, din momentul stabilit prin regulile sistemului respectiv.
(2) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul irevocabilităţii ordinelor de plată şi/sau ordinelor de transfer, astfel încît să asigure, pe cît posibil, coordonarea în această privinţă a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. Cu excepția cazului în care regulile tuturor sistemelor care fac parte din sistemele interoperabile în cauză prevăd expres contrariul, regulile unui sistem cu privire la momentul irevocabilității ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer nu sînt afectate de niciuna din regulile celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.

Capitolul III
PREVEDERI REFERITOARE LA PROCEDURA DE INSOLVABILITATE

Articolul 8. Momentul intentării procedurii de insolvabilitate

(1) În sensul prezentei legi, se consideră moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile autohtone momentul în care instanța judecătorească sau autoritatea publică competentă adoptă hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate prevăzută la art.3 pct.14) din prezenta lege.
(2) Autoritatea competentă indicată la alin.(1) din prezentul articol este obligată să comunice imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică această hotărîre Băncii Naţionale a Moldovei şi Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare. Obligaţia de notificare a fiecărei autorităţi menţionate se consideră îndeplinită numai dacă autoritatea care a expediat notificarea a primit de la respectiva autoritate confirmarea de primire a hotărîrii.
(3) Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare vor comunica imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică tuturor operatorilor sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege, hotărîrea adoptată în conformitate cu art.8 alin.(1).
(4) Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz, vor încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante ale statului în care participanții străini la sistemele desemnate în conformitate cu prezenta lege își au sediul, cu scopul de a fi informate, în timp util, cu privire la orice procedură de insolvabilitate intentată

împotriva acestor participanți. În sensul prezentei legi, moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile din străinătate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Naţională a Moldovei sau Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare vor proceda în conformitate cu art.8 alin.(3), în ceea ce privește procedura de insolvabilitate intentată împotriva participanților străini.

Articolul 9. Neretroactivitatea efectelor intentării procedurii de insolvabilitate

(1) Intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor şi obligaţiilor sale care decurg din participarea sa la sistem sau în legătură cu participarea sa la sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolvabilitate, definit la articolul 8 alin.(1) din prezenta lege.
(2) Dispoziţiile alin.(1) se aplică şi în ceea ce privește drepturile și obligațiile unui participant la un sistem interoperabil sau ale unui operator de sistem al unui sistem interoperabil care nu este participant.

Articolul 10. Drepturile şi obligaţiile participantului la sistem

În cazul în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile şi obligaţiile acestuia, care apar ca rezultat al participării sale sau în legătură cu participarea sa la sistem, se stabilesc de legea aplicabilă sistemului în cauză.

Capitolul IV
PROTEJAREA DREPTURILOR DEŢINĂTORILOR DE GARANŢII FAŢĂ DE EFECTELE INSOLVABILITĂŢII PARTICIPANTULUI CARE A CONSTITUIT GARANŢIA

Articolul 11. Protejarea drepturilor deţinătorilor de garanţii faţă de efectele insolvabilităţii participantului care a constituit garanţia

(1) Drepturile unui operator de sistem sau ale unui participant asupra garanţiilor care îi sînt furnizate în legătură cu un sistem ori cu orice sistem interoperabil, precum şi drepturile Băncii Naţionale a Moldovei în legătură cu garanţiile constituite în favoarea sa nu sînt afectate de intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva:
a) participantului la sistem sau la un sistem interoperabil;
b) operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant;
c) contrapărții Băncii Naționale a Moldovei;
d) oricărei terţe părţi care a constituit garanţiile.
(2) Garanţiile prevăzute la alin.(1) pot fi executate în scopul realizării drepturilor garantate în conformitate cu legislația aplicabilă contractelor de garanție financiară.
(3) Atunci cînd un operator de sistem a oferit o garanție unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile respectivului operator de sistem asupra acelei garanții nu sînt afectate de procedura de insolvabilitate deschisă împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.
(4) În cazul în care instrumentele financiare (inclusiv drepturile asupra instrumentelor financiare) sînt constituite ca garanţii în favoarea participanţilor, operatorilor de sistem şi/sau Băncii Naţionale a Moldovei, potrivit alin.(1), iar dreptul acestora (sau cel al oricărui mandatar, agent sau terţ care acţionează în numele şi pe contul lor) asupra instrumentelor financiare este înregistrat legal într-un registru, un cont sau sistem de depozitare centralizat al Republicii Moldova sau al altui stat, stabilirea drepturilor deţinătorilor respectivelor garanţii este reglementată, după caz, de legea Republicii Moldova sau de legea acelui stat, pe teritoriul căruia a fost efectuată înregistrarea acestor drepturi.

Capitolul V
DISPOZIŢII FINALE

Articolul 12. Desemnarea şi supravegherea sistemelor

(1) Banca Naţională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, aşa cum sînt definite la art.3 alin.(1) pct.15), care intră sub incidenţa prezentei legi, prin emiterea unei decizii care se aduce de îndată la cunoștința sistemului desemnat și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
(2) Banca Naţională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare menţin şi actualizează pe paginile-web oficiale registrul sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege.
(3) Banca Naţională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor supraveghea permanent sistemele de plăţi şi sistemele de decontare a instrumentelor financiare conform competențelor legale și vor urmări respectarea prevederilor prezentei legi în cadrul sistemelor care intră sub incidența acestora.
(4) Pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, Banca Națională poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile art.75-75^2 ale Legii nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Articolul 13. Cerinţe privind comunicarea participanţilor

Fiecare operator al unui sistem desemnat de către Banca Naţională a Moldovei și de către Comisia Națională a Pieței Financiare în conformitate cu prevederile art.12 este obligat să comunice acestora participanţii la sistem, inclusiv participanţii indirecţi şi operatorii de sisteme interoperabile care nu sînt participanţi, precum şi orice schimbare cu privire la aceştia.

Articolul 14. Oferirea informaţiilor

O instituţie va oferi gratuit, la cerere, oricărei persoane care justifică un interes legitim informaţii referitoare la sistemele la care această instituţie participă şi la principalele reguli de funcţionare a acestor sisteme, în termen de cel mult 15 zile de la data primirii cererii.

Articolul 15. Acceptarea ca probă în justiție

Probele privind existența, conținutul, momentul intrării în sistem a ordinului de plată/ordinului de transfer, irevocabilitatea, precum și executarea în cadrul sistemelor de plăți sau de decontare a instrumentelor financiare pot fi acceptate în justiție în toate cauzele civile, comerciale, penale sau administrative, referitoare la sistem, participanții la sistem sau orice terțe părți, în formă scrisă sau pe un suport durabil care asigură trasabilitatea acestora, în format electronic sau optic, inclusiv forma imprimată a acestor documente electronice sau optice.

Articolul 16. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 12 luni de la data publicării.
(2) Guvernul:
a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
b) pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.

(3) Banca Naţională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE
cu privire la contractele de garanţie financiară

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanţie financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanţie financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanţele pecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene *L 146 din 10 iunie 2009.*

Capitolul I
DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară şi garanţiilor financiare, punerea la dispoziţie şi executarea garanţiilor financiare, dreptul de utilizare a garanţiilor financiare, recunoaşterea contractelor de garanţie financiară cu transfer de proprietate şi a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate şi legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanţiile financiare.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanţie financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerinţe:
a) sînt încheiate între persoanele indicate la art.3 din prezenta lege;
b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.
(2) Prezenta lege se aplică garanţiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerinţe:
a) obiectul garanţiilor financiare este constituit din mijloace băneşti, instrumente financiare sau creanţe pecuniare;
b) punerea la dispoziţie a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.
(3) Prezenta lege nu reglementează:
a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziţie în calitate de garanţie financiară;

b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanţie financiară şi care sînt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispoziţiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.
(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanţiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.
(5) Dacă debitor al creanţelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.191-197, art.619) sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.126-130, art.605), respectivele creanţe pecuniare nu pot constitui obiect al garanţiilor financiare puse la dispoziţia subiecţilor menţionaţi la pct.2) din articolul 3.

Articolul 3. Subiecţii prezentei legi

Beneficiarul şi furnizorul garanţiei financiare trebuie să aparţină fiecare uneia dintre următoarele categorii:
1) o autoritate publică (cu excepţia entităţilor care beneficiază de garanţii de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la punctele 2) - 4) din prezentul articol), inclusiv:
a) autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile de sau participă la administrarea datoriei publice; şi
b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să deţină conturi pentru clienţi;
2) Banca Națională a Moldovei, o altă bancă centrală, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaţionale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internaţional şi Banca Europeană de Investiţii;
3) o entitate supusă supravegherii prudenţiale, şi anume:
a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 78-81, art. 199), cu modificările și completările ulterioare;
b) o societate de investiţii, astfel cum este definită în Legea privind piaţa de capital nr. 171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare;
c) o organizație de microfinanțare, astfel cum este definită în Legea nr. 280-XV din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138-146, art.737), cu modificările și completările ulterioare;
d) o asociaţie de economii şi împrumut, astfel cum este definită în Legea nr. 139-XVI din 21 iunie 2007 cu privire la asociaţiile de economii şi împrumut (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.112-116, art.506), cu modificările și completările ulterioare;
e) o societate emitentă de monedă electronică, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.661);
f) o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.661);
g) un asigurator (reasigurator), precum şi un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, astfel cum sînt definiţi în Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 47-49, art. 213), cu modificările și completările ulterioare;

h) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definit în Legea privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;
i) o societate de administrare fiduciară a investiţiilor, astfel cum este definită în Legea privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;
4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, _____), inclusiv persoane juridice similare care activează pe pieţele futures, de opţioane şi de derivative, care nu cad sub incidenţa prevederilor legii menţionate şi persoane juridice care acţionează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane care includ orice deţinător de obligaţiuni ori de alte titluri de creanţă sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.

Articolul 4. Noţiuni

În sensul prezentei legi, noţiunile de mai jos se definesc după cum urmează:
1) **bancă de dezvoltare multilaterală** - o bancă de dezvoltare internaţională şi regională, cum ar fi: Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporaţia Financiară Internaţională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiţii - Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiţii – European Investment Bank, Fondul European de Investiţii - European Investment Fund, Corporaţia Interamericană de Investiţii - Inter-American Investment Corporation, Agenţia pentru Garantarea Investiţiilor Multilaterale - Multilateral Investment Guarantee Agency, Facilitatea Internaţională de Finanţare în favoarea Imunizării - International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare – Islamic Development Bank;
2) **cauză care determină executarea garanţiei financiare** - neexecutarea obligaţiei financiare garantate sau orice fapt convenit de părţi ca fiind similar neexecutării, la apariţia căruia, conform clauzelor contractului de garanţie financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanţiei are dreptul fie să execute sau să-şi însuşească garanţia financiară, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;
3) **clauză de compensare cu exigibilitate imediată** - o clauză a contractului de garanţie financiară sau un contract din care face parte integrantă contractul de garanţie financiară, sau, în absenţa unei asemenea clauze, orice dispoziţie legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al nettingul-ui, compensării sau în alt mod, se realizează următoarele:
a) obligaţiile părţilor devin imediat exigibile şi sînt exprimate printr-o obligaţie de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligaţiilor părţilor calculată la acel moment sau se sting şi sînt înlocuite printr-o obligaţie de plată a unei astfel de sume; și/sau
b) sînt stabilite datoriile reciproce ale părţilor în temeiul acestor obligaţii, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părţi suma netă egală cu diferenţa acestor datorii;
4) **contract de garanţie financiară** - un contract cu sau fără transfer de proprietate, avînd ca obiect asigurarea executării obligaţiilor financiare garantate indiferent dacă sînt sau nu reglementate de un contract-cadru sau de norme şi condiţii generale;
5) **contract de garanţie financiară cu transfer de proprietate** - un contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanţiei transmite beneficiarului acesteia

proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanţiei financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligaţiilor financiare garantate;
6) **contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate** – un contract în temeiul căruia furnizorul garanţiei pune garanţia financiară la dispoziția beneficiarului acesteia, furnizorul garanției financiare păstrînd proprietatea deplină sau restrînsă ori drepturile depline asupra acesteia la momentul constituirii garanției financiare;
7) **cont relevant** - registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind punerea la dispoziţie a garanțiilor financiare sub formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului. Registrul sau contul poate fi ţinut de beneficiarul garanţiei financiare;
8) **creanţe pecuniare** - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;
9) **drept de utilizare** - dreptul beneficiarului garanţiei de a folosi şi de a dispune de garanţia financiară ca şi cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate;
10) **garanţie asupra instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont** - garanţia financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanţie financiară sub formă de instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra cărora se demonstrează printr-un înscris efectuat într-un registru sau cont ţinut de către un intermediar sau de o persoană acţionînd în numele acestuia;
11) **garanţie echivalentă** înseamnă:
a) în cazul mijloacelor bănești - plata aceleiaşi sume de bani în aceeaşi monedă;
b) în cazul instrumentelor financiare - instrumente financiare emise de acelaşi emitent sau debitor, provenind din aceeaşi emisiune sau clasă, avînd aceeaşi valoare nominală şi aceleaşi caracteristici, în aceeaşi monedă ori alte active în cazul în care contractul de garanţie financiară prevede transferul altor active, ca urmare a producerii oricărui fapt care priveşte sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanţii financiare;
12) **garanţie financiară** - mijloace bănești, instrumente financiare sau creanţe pecuniare, puse la dispoziţie în vederea asigurării executării obligaţiilor financiare garantate;
13) **instrumente financiare** - acţiuni ale societăţilor comerciale şi alte valori mobiliare echivalente cu acţiuni ale societăţilor comerciale, obligaţiuni şi alte titluri de creanţă, dacă acestea sînt negociabile pe piaţa de capital, precum şi orice alte titluri care sînt în mod normal negociate şi care dau dreptul de a dobîndi asemenea acţiuni, obligaţiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unităţi ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieţei monetare şi orice creanţe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente;
14) **întreprinderi afiliate** - două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă care controlează una sau mai multe filiale și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;
15) **măsuri de restructurare** - măsuri care implică orice intervenţie a autorităţilor administrative sau judiciare, avînd drept scop conservarea ori redresarea situaţiei financiare şi care afectează drepturile preexistente ale terţilor, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, măsuri de suspendare a plăților, suspendare a măsurilor de executare sau reducerea creanţelor;
16) **obligaţii financiare garantate** - obligaţii care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare.
Obligaţiile financiare garantate pot consta din sau pot include:
a) obligaţii prezente sau viitoare, pure și simple sub condiţie sau la termen, inclusiv obligaţii care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;
b) obligaţii asumate faţă de beneficiarul garanţiei financiare de către o altă persoană

decît furnizorul acesteia;
c) obligaţii de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional;
17) **proceduri de lichidare** - proceduri colective care implică valorificarea activelor şi distribuirea mijloacelor bănești obţinute către creditori, acţionari, asociaţi sau membri, după caz, proceduri care presupun orice intervenţie a autorităţilor administrative ori judiciare, indiferent dacă sînt cauzate de insolvabilitate sau sînt voluntare ori obligatorii;
18) **mijloace bănești** – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele băneşti sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi.

Capitolul II
PUNEREA LA DISPOZIŢIE A GARANŢIEI FINANCIARE

Articolul 5. Prevederi generale privind punerea la dispoziţie a garanţiei financiare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică garanţiilor financiare din momentul punerii acestora la dispoziţia beneficiarului garanţiei financiare, dacă punerea la dispoziţie poate fi demonstrată printr-un înscris.
(2) Punerea la dispoziţie a garanţiei financiare presupune remiterea, transferarea, deţinerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanţiei ori persoana care acţionează în numele și pe contul acestuia obţine posesia sau controlul asupra garanţiei financiare. Garanţia financiară se consideră pusă la dispoziţie chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanţia financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa garanţiile financiare excedentare ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanţelor pecuniare, pînă la o dispoziţie contrară.

Articolul 6. Identificarea obiectului garanţiei financiare

(1) Înscrisul care demonstrează punerea la dispoziţie a garanţiei financiare trebuie să permită identificarea obiectului garanţiei financiare.
(2) În scopul identificării obiectului garanţiei financiare, este suficient să se poată demonstra că:
a) instrumentele financiare în formă de înscriere în cont, care constituie obiectul garanţiei financiare, sînt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont;
b) mijloacele bănești care constituie obiectul garanţiei financiare sînt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont;
c) creanţele pecuniare sînt incluse într-o listă de creanţe, furnizată beneficiarului garanţiei financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.
(3) Faptul includerii creanţelor pecuniare într-o listă de creanţe, furnizată beneficiarului garanţiei financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil, este opozabil debitorului creanţei pecuniare şi persoanelor terţe.

Articolul 7. Condiţii de formă

(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, executarea sau admiterea ca probă a contractelor de garanţie financiară, precum şi punerea la dispoziţie a garanţiei financiare în temeiul unui contract de garanţie financiară nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi.
(2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6 alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziţie a creanţelor pecuniare în calitate de garanţie financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanţii financiare nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi,

precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanţei pecuniare puse la dispoziţie în calitate de garanţie financiară.
(3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalităţi se înţelege perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită, depunerea cererilor la autorităţi publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicaţie oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităţilor publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligaţiilor financiare garantate sau orice alt aspect.
(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanţiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decît instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalităţi, în sensul alin.(1) din prezentul articol.
(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5^1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.120, art.863), cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.
(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobîndirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.25^1 alin. (1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.
(7) Prevederea alin.(1) din prezentul articol nu afectează aplicarea prezentei legi numai din momentul punerii la dispoziţie a garanţiei financiare, dacă punerea la dispoziţie poate fi probată printr-un înscris şi dacă contractul de garanţie financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.
(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.38-41, art.115), debitorul creanţei pecuniare poate renunţa legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:
a) dreptul de compensare a obligaţiilor sale faţă de creditorul creanţei pecuniare sau faţă de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanţă pecuniară în calitate de garanţie;
b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanţei pecuniare de a furniza informaţii cu privire la creanţa pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanţie.

Capitolul III
EXECUTAREA CONTRACTELOR DE GARANŢIE FINANCIARĂ

Articolul 8. Modalităţi de executare a garanţiei financiare

La apariţia unei cauze care determină executarea garanţiei financiare, beneficiarul acesteia poate executa orice garanţie financiară pusă la dispoziţie în temeiul și condițiile contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate, în una dintre următoarele modalităţi:
a) în cazul mijloacelor bănești, prin compensarea acestora cu valoarea obligaţiilor financiare garantate sau prin reţinerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligaţii;
b) în cazul instrumentelor financiare şi al creanţelor pecuniare, prin vînzarea sau însuşirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligaţiilor financiare

garantate ori prin reţinerea instrumentelor financiare şi/sau a creanţelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligaţii.

Articolul 9. Însuşirea garanţiei financiare

(1) Executarea garanţiei financiare prin însușire este posibilă numai dacă:
a) această modalitate de executare a garanţiei financiare a fost convenită de părţi prin contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate; şi
b) părţile au convenit, prin contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare şi a creanţelor pecuniare.
(2) Dacă prin clauzele contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate nu s-a convenit altfel, executarea garanţiei financiare prin modalităţile prevăzute la art.8 din prezenta lege nu presupune:
a) notificarea prealabilă a intenţiei de executare a garanţiei financiare;
b) aprobarea de către orice instanţă judecătorească, autoritate publică sau orice altă persoană a condiţiilor de executare a garanţiei financiare;
c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;
d) desfăşurarea executării garanţiei financiare prin procedura de licitaţie publică sau printr-o altă procedură prestabilită.
(3) Clauzele contractelor de garanţie financiară produc efecte juridice şi în cazul intentării sau continuării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare atît faţă de furnizorul garanţiei financiare, cît şi faţă de beneficiarul acesteia.
(4) Executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înţelegerii dintre părţi.
(5) Instanţele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înţelegerii dintre părţi.

Articolul 10. Aplicarea prevederilor legislației valutare

Plățile și transferurile aferente executării garanţiilor financiare se efectuează cu respectarea prevederilor legislaţiei valutare referitoare la moneda în care pot fi efectuate plăţi şi transferuri pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul IV
DREPTUL DE UTILIZARE A GARANŢIEI FINANCIARE ÎN TEMEIUL CONTRACTELOR DE GARANŢIE FINANCIARĂ FĂRĂ TRANSFER DE PROPRIETATE

Articolul 11. Dispoziţii generale privind exercitarea dreptului de utilizare

În cazul în care contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanţiei financiare are dreptul de utilizare a garanţiei în condiţiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 12. Transferul garanţiei echivalente

(1) În cazul în care beneficiarul garanţiei financiare exercită dreptul prevăzut la art.11, acestuia îi revine obligaţia de a transfera o garanţie echivalentă pentru a înlocui garanţia financiară iniţială, cel mai tîrziu la data scadenţei obligaţiilor financiare garantate prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate.
(2) La data scadenţei obligaţiilor financiare garantate, în măsura în care clauzele contractului de garanţie financiară prevăd astfel, beneficiarul garanţiei financiare este obligat:

a) fie să restituie garanţia, în cazul în care obligaţia principală este îndeplinită;
b) fie să compenseze valoarea garanţiei echivalente cu valoarea obligaţiilor financiare garantate;
c) fie să reţină garanţia drept plată a acestor obligaţii.
(3) Garanţia echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligaţii financiare, conform alin. (1), face obiectul aceluiaşi contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate ca şi garanţia financiară iniţială şi este considerată ca şi cînd ar fi fost pusă la dispoziţie la momentul la care a fost pusă la dispoziţie garanţia financiară iniţială.
(4) Utilizarea garanţiei financiare de către beneficiarul acesteia, conform prevederilor art.11 și 12, nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanţiei, ce decurg din contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanţia financiară transferată de către acesta în executarea unei obligaţii conform alin. (1).
(5) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanţiei financiare în timp ce orice obligaţie a beneficiarului acesteia de a transfera o garanţie echivalentă în cadrul unui contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligaţia de transfer al garanţiei echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.
(6) Prevederile art. 11 și art.12 nu se aplică creanţelor pecuniare.

Capitolul V
RECUNOAȘTEREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ CU TRANSFER DE PROPRIETATE ȘI A CLAUZELOR DE COMPENSARE CU EXIGIBILITATE IMEDIATĂ

Articolul 13. Recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate

(1) Un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate va fi executat în conformitate cu prevederile sale.
(2) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanţiei financiare în timp ce orice obligaţie a beneficiarului acesteia de a transfera o garanţie echivalentă în cadrul unui contract de garanţie financiară cu transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligaţia de transfer al garanţiei echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Articolul 14. Recunoaşterea clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată îşi produce efectele conform prevederilor sale:
a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de restructurare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul şi/sau la beneficiarul garanţiei financiare;
b) fără a ţine seama de orice cesiune sau altă măsură de indisponibilizare judiciară sau de altă natură, precum şi de orice altă formă de înstrăinare a drepturilor respective ori cu privire la aceste drepturi.
(2) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condiţiile prevăzute la art.9 alin.(2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părţi.

Capitolul VI
NEAPLICAREA ANUMITOR DISPOZIŢII ÎN MATERIE DE INSOLVABILITATE

Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanţie financiară, precum şi punerea la dispoziţie a garanţiilor financiare în baza unui

asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanţiile financiare au fost puse la dispoziţie în următoarele condiţii:
a) în ziua dispunerii măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare, dar înaintea pronunţării deciziei sau ordinului prin care a fost dispusă această măsură/procedură;
b) în cursul unei perioade de timp determinate, anterioară deschiderii unei asemenea proceduri de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, perioadă stabilită în raport cu deschiderea sau adoptarea, ori în raport cu pronunțarea unei hotărîri sau a unui ordin sau în raport cu oricare acțiune sau oricare eveniment produs în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri.
(2) În cazul în care un contract de garanţie financiară a fost încheiat sau o obligaţie financiară garantată a luat naştere ori o garanţie financiară a fost pusă la dispoziţie în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul îşi va produce efectele şi va fi opozabil terţilor, dacă beneficiarul garanţiei financiare poate dovedi că nu a cunoscut şi nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.
(3) În cazul în care contractul de garanţie financiară prevede obligaţia punerii la dispoziţie a unei garanţii financiare sau a unei garanţii financiare suplimentare, în funcţie de variaţia valorii garanţiei financiare ori a valorii obligaţiilor financiare garantate, sau dreptul de a retrage garanţia financiară constituită prin substituirea sau înlocuirea acesteia cu o garanţie financiară de aceeaşi valoare, punerea la dispoziţie a garanţiei financiare, garanţiei financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanţiei financiare, în temeiul unei asemenea obligaţii/drept, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că:
a) punerea la dispoziţie a avut loc în ziua începerii măsurii de restructurare ori procedurii de lichidare, dar înaintea pronunţării deciziei sau ordinului prin care a început această măsură/procedură ori în cursul unei perioade determinate anterioare începerii măsurii/procedurii, perioadă stabilită în raport cu deschiderea procedurii sau adoptarea măsurilor sau în raport cu pronunţarea oricărei decizii sau ordin ori al întreprinderii oricărei acțiuni sau producerea oricărui eveniment în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri și/sau
b) obligaţiile financiare garantate au luat naştere anterior datei punerii la dispoziţie a garanţiei financiare, a garanţiei suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanţiei financiare iniţiale.
(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), prezenta lege nu afectează normele generale de drept intern în materia insolvabilității referitoare la tranzacțiile încheiate în cursul perioadei determinate menționate la alineatul (1) litera b) și la alineatul (3) litera b).

Capitolul VII
NORME DE DREPT CONFLICTUAL

Articolul 16. Legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont

(1) Garanţiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care se află contul relevant în ceea ce priveşte:
a) natura juridică şi efectele patrimoniale ale garanţiei financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;
b) condiţiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanţie financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont şi pentru punerea la dispoziţie a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de

contract şi, în general, formalităţile necesare pentru asigurarea opozabilităţii faţă de terţi a unui astfel de contract şi a punerii la dispoziţie a unor astfel de garanţii;
c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanţia financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont este prioritar ori subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent şi dacă dobîndirea s-a făcut cu bună-credinţă;
d) formalităţile cerute pentru executarea garanţiei financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariţiei unei cauze care determină executarea garanţiei.
(2) Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.

Capitolul VIII
DISPOZIŢII FINALE

Articolul 17. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării.
(2) Guvernul:
a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
b) pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.
(3) Autoritățile publice indicate la art.3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 18. Dispoziții aplicabile

(1) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.
(2) Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE
pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr.78-81, art.199), cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul (4), prima propoziție se completează în final cu următorul text: „ , data și ora exactă a adoptării hotărîrii”.
2. La articolul 11 alineatul (2), cuvîntul „adoptării” se substituie cu textul „și ora exactă a adoptării hotărîrii prevăzută în aceasta”.
3. Articolul 38^5:
la alineatul (1), lit.h) se completează în final cu textul „ , cu excepția cazului în care încasarea plăților a avut loc într-un sistem de plăți ce cade sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și este aplicabil art.5 alin.(3) al respectivei legi”;
la alineatul (2), litera f) se abrogă;
alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) Retragerea licenţei băncii nu afectează executarea ordinelor de plată/transfer al valorilor mobiliare inițiate de bancă și care au fost introduse în sistemele de plăţi/sistemele de decontare a valorilor mobiliare pînă la data și ora exactă a retragerii licenţei.”.

Art. II – Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 82-86, art. 661), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Articolul 1606:
alineatul (2), după cuvintele „valorilor mobiliare” se completează cu cuvintele „în formă materializată”;
se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:
„(3) Valorile mobiliare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare.”;
se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:
„(4) Garanţiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare în ceea ce priveşte:
a) natura juridică şi efectele patrimoniale ale garanţiei financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;
b) condiţiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanţie financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont şi pentru punerea la dispoziţie a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract, precum şi formalităţile necesare pentru asigurarea opozabilităţii faţă de terţi a unui astfel de contract şi a punerii la dispoziţie a unor astfel de garanţii;
c) caracterul prioritar al dreptului de proprietate sau a unui alt drept al unei persoane cu privire la garanţia financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont şi dacă dobîndirea s-a făcut cu bună-credinţă;
d) formalităţile cerute pentru executarea garanţiei financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariţiei unei cauze care determină executarea garanţiei.”.

Art. III – Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art. 663) se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 34 alineatul (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”.
2. Articolul 35:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:
„(2) Instanța de insolvabilitate expediază imediat hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate debitorului, registrului de stat al persoanelor juridice şi registrului de stat al întreprinzătorilor individuali, inspectoratului fiscal de stat teritorial, băncilor în care debitorul are conturi şi, după caz, registrelor în care se înregistrează gajul, organului cadastral teritorial, Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, ministerului de ramură, altor instituţii şi autorităţi relevante, în fiecare caz concret și afișează hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate în incinta sa.";
la alineatul (3), propoziția a doua va avea următorul cuprins:
„Instituţiile şi organele menţionate la alin.(2) înscriu consemnările corespunzătoare la rubrica debitorului sau a bunurilor debitorului cu indicarea datei intentării procedurii de insolvabilitate şi din momentul în care au fost informate în condițiile alin. (2) privind intentarea procedurii de insolvabilitate, sistează orice altă înregistrare legată de statutul juridic al debitorului sau al bunurilor lui.".
3. La articolul 38 alineatul (1), propoziția a doua după cuvîntul „notifică" se completează cu textul „imediat".
4. Articolul 74 se completează cu alineatul (2^1) cu următorul cuprins:
„(2^1) Particularitățile procesării ordinelor de plată și/sau a ordinelor de transfer inițiate de către debitor în ziua intentării procedurii de insolvabilitate sînt reglementate de Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.".
5. Articolul 82 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:
„(6) Intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva unei părți la un contract de garanție financiară sau producerea altei cauze care determină executarea garanției financiare, nu afectează aplicarea clauzei de compensare cu exigibilitate imediată. Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele în conformitate cu prevederile Legii cu privire la contractele de garanție financiară.".
6. La articolul 250 alineatul (1), litera b) după cuvîntul „data" se completează cu textul „ , ora exactă".

Art. IV – Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 12:
se completează cu alineatul (1^1) cu următorul cuprins:
„(1^1) Particularitățile utilizării garanțiilor financiare constituite în formă de valori mobiliare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate sînt reglementate de Legea cu privire la contractele de garanție financiară.";
la alineatul (3), după cuvintele „contractului de gaj," se completează cu cuvintele „contractelor de garanție financiară,".

2. Articolul 80:
alineatul (1) se abrogă;
la alineatul (2), cuvîntul „clearingul" se substituie cu cuvîntul „nettingul";
alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) Ordinele de transfer / ordinele de plată introduse în sistemul de clearing şi decontare în ziua intentării procedurii de insolvabilitate, dar ulterior momentului de intentare a procedurii de insolvabilitate și care au fost executate, produc efecte juridice şi sînt opozabile terţilor dacă operatorul de sistem va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.";
la alineatul (4), textul „ordinelor de transfer, a clearingului, a plăţilor şi transferurilor ulterioare" se substituie cu cuvîntul „nettingului";

la alineatul (5), textul „stabilite de regulile organizaţiei care administrează sistemul de clearing şi decontare” se abrogă;
la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „din momentul stabilit”;
la alineatul (7), cuvîntul „pronunță” se substituie cu textul „sau autoritatea publică competentă adoptă”;
la alineatul (8), textul „Instanţa care hotărăşte intentarea procesului de insolvabilitate” se substituie cu textul „ Autoritatea competentă indicată la alin. (7) din prezentul articol”;
alineatul (10) va avea următorul cuprins:
„(10) În cazul în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolvabilitate pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil.”;
alineatul (11) se abrogă.

Art.V – Articolul 6 alineatul (8) din Legea nr.62-XVI din 21 martie 2008 privind reglementarea valutară (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr.127-130, art.496), cu modificările ulterioare, se completează cu următorul alineat:

„Regimul de notificare şi autorizare nu se aplică asupra operaţiunilor valutare aferente garanţiilor reglementate de Legea cu privire la contractele de garanţie financiară.”.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTĂ DE ARGUMENTARE
la proiectele de legi elaborate în vederea transpunerii în legislația Republicii Moldova a Directivei 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară

Proiectul **Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare** transpune în legislaţia Republicii Moldova prevederile Directivei 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 166 din 11 iunie 1998, astfel cum a fost modificată prin:

- Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanţie financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanţele private, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009;
- Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 27.07.2012.

Proiectul **Legii cu privire la contractele de garanție financiară** transpune în legislaţia Republicii Moldova prevederile Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene L 168 din 27 iunie 2002, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009.

Necesitatea armonizării legislației naționale cu acquis-ul comunitar este determinată de transpunerea în practică a angajamentelor Republicii Moldova asumate în cadrul Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, anexa la capitolul Servicii financiare, care prevede implementarea Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE și a Directivei 2009/44/CE în decurs de 3 ani după intrarea în vigoare a Acordului.
Elaborarea proiectelor legilor sus-indicate este prevăzută și de Planul Național de armonizare a legislației pentru anul 2014, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.28 din 22 ianuarie 2014.
Transpunerea cadrului comunitar cu privire la finalitatea decontărilor în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și cel aplicabil contractelor de garanție financiară va contribui la dezvoltarea și stabilitatea sistemului financiar din Republica Moldova și va asigura compatibilitatea conceptului și modelului de reglementare național cu conceptul și modelul de reglementare a statelor membre ale Uniunii Europene.

Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare (în continuare – proiectul Legii) reglementează finalitatea decontărilor în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, efectele procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile şi obligaţiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum şi drepturile deţinătorilor de garanţii în cazul insolvabilităţii furnizorului de garanţii.
Proiectul Legii are drept scop reducerea riscului juridic şi a riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, precum şi reducerea disfuncţionalităţilor sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant la aceste sisteme și se aplică sistemelor desemnate ca intrînd sub incidența Legii, participanţilor la aceste sisteme, precum şi garanţiilor constituite de participanți în legătură cu participarea la un sistem sau cu operațiunile Băncii Naționale a Moldovei în cadrul exercitării atribuţiilor sale de bancă centrală.
Proiectul Legii își propune să creeze un cadru legal uniform pentru asigurarea caracterului definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, a nettingului (calcularea pozițiilor nete) şi a garanţiilor furnizate în legătură cu obligaţiile participanţilor la sistemele care vor fi desemnate ca intrînd sub incidenţa acestei Legi, chiar şi în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant.
Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital conține dispoziții referitoare la finalitatea decontărilor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare, dar acestea nu se aplică asupra tuturor instrumentelor financiare (instrumentele pieței monetare, de ex., sunt reglementate de Legea nr.171 doar în cazul tranzacționării acestora pe piețele reglementate sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare). Prevederile Directivei 98/26/CE din 19 mai 1998 aplicabile finalității decontării instrumentelor pieței monetare în formă de valori mobiliare de stat cu termenul de circulație pînă la un an și certificate ale Băncii Naționale a Moldovei sunt transpuse în Regulamentul cu privire la Sistemul de înscrieri în conturi ale valorilor mobiliare (SIC), aprobat prin HCA al BNM nr.250 din 25.10.2012 (MO al RM nr.252-253 din 11.12.2012), iar organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de plăți interbancare (SAPI) este reglementată de Regulamentul cu privire la sistemul automatizat de plăți interbancare, aprobat prin HCA al BNM nr.53 din 02.03.2006. Unele norme aplicabile SAPI și SIC, care sunt compatibile cu prevederile Directivei 98/26/CE, se regăsesc în Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995.
În felul acesta, reglementările aplicabile sistemelor de plăți și de decontare a instrumentelor financiare rămîn neuniforme și nesistematizate, creînd dificultăți legate de aplicarea legii. În același timp, evoluția respectivelor sisteme, volumele crescînde și complexitatea tranzacțiilor efectuate cer fundamentarea legislativă a protecției de care trebuie să beneficieze sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, avînd în vedere rolul crucial al acestora pe piețele financiare și, prin urmare, în economie în ansamblu. Existența unei legi specifice va contribui la îmbunătățirea calității cadrului legal și la reducerea riscurilor asociate participării la sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare.
Pornind de la necesitatea de minimizare a riscului sistemic și pentru a asigura stabilitatea sistemelor de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, proiectul Legii prevede că ordinele de plată/de transfer introduse în sistem nu pot fi revocate de către un participant la sistem sau de către un terț, din momentul stabilit prin regulile sistemului respectiv. O asemenea protecție este creată prin stipularea irevocabilității ordinelor de plată/de transfer, a finalității decontărilor și a nettingului ordinelor introduse într-un sistem care cade sub incidența legii chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant.
Proiectul Legii urmărește stabilirea acelor sisteme care beneficiază de protecția oferită, acestea fiind sistemele care întrunesc condițiile indicate la noțiunea de „sistem" din proiect și care au fost desemnate de către autoritățile competente ca intrînd sub incidența legii. Aceste autorități sunt Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a

Pieței Financiare, care vor avea obligația de a menține pe paginile-web oficiale ale lor registrul sistemelor desemnate.
Proiectul Legii stabilește domeniul său de aplicare prin definirea mai multor componente de bază cum ar fi „sistem", „participant" și „proceduri de insolvabilitate". De îndată ce, în conformitate cu regulile sistemului, un ordin de plată/de transfer a fost introdus în sistem, acesta este protejat împotriva pretențiilor persoanelor terțe, chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate împotriva unui sau a mai multor participanți. Efectul de protecție apare dacă ordinul de plată/de transfer a fost introdus în sistem pînă la intentarea procedurii de insolvabilitate, sau în aceeași zi după intentarea acestei proceduri cu condiția ca operatorul de sistem să poată dovedi că, în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolvabilitate. Ca urmare a acestei protecții, niciun act legislativ, act subordonat legii, nicio uzanță privind anularea contractelor și a tranzacțiilor încheiate înaintea momentului intentării procedurii de insolvabilitate, definit prin lege, nu pot conduce la anularea nettingului ordinului de plată/transfer. În sensul proiectului Legii, momentul declanşării procedurii de insolvabilitate este momentul, în care autoritatea judecătorească sau administrativă competentă emite decizia sa. Proiectul Legii stabileşte autorităţile competente care trebuie să informeze şi să fie informate cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la un sistem.
Proiectul Legii prevede că momentul intrării unui ordin de plată/de transfer în sistem și momentul irevocabilității acestuia trebuie să fie definit prin regulile fiecărui sistem, iar sistemele interoperabile vor avea obligația să-și coordoneze regulile în ceea ce privește momentul intrării și revocării ordinelor de plată/de transfer. Mai mult decît atît, acesta prevede neaplicarea efectelor retroactive ale procedurii de insolvabilitate asupra ordinelor de plată/de transfer sau a nettingului. Proiectul instituie de asemenea interdicții privind sechestrarea conturilor participanților deschise în cadrul sistemului în scopul evitării disfuncționalităților sistemului.
În cazul participanților străini la sistemele desemnate în conformitate cu proiectul Legii, autoritățile relevante ale statelor în care participanții își au sediul vor informa, în timp util, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la orice procedură de insolvabilitate intentată împotriva acestor participanți în baza acordurilor de cooperare încheiate. Proiectul stipulează că, în sensul legii date, moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile din străinătate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Națională a Moldovei sau Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz.
Conform proiectului Legii, legea aplicabilă care guvernează un sistem este legea aleasă de participanți, care este Legea Republicii Moldova, dacă cel puțin unul dintre participanți își are sediul în Republica Moldova.
Impactul economic al proiectului Legii constă în asigurarea stabilităţii sistemului financiar prin crearea unui cadru legal care să asigure caracterul definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, nettingului şi a garanţiilor furnizate în legătură cu obligaţiile participanţilor la sistemele care sînt desemnate ca intrînd sub incidenţa proiectului Legii, chiar şi în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant.

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară (în continuare – proiectul Legii) reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziţie şi executarea garanţiilor financiare, dreptul de utilizare a garanţiilor financiare, recunoaşterea contractelor de garanţie financiară cu transfer de proprietate şi a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate şi legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanţiile financiare.
Scopul proiectului Legii este de a asigura certitudinea și eficiența contractelor de garanție financiară, de a reduce formalitățile la furnizarea și acceptarea garanțiilor financiare și de a facilita executarea garanției în cazul intentării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare asupra furnizorului garanției.
În vederea transpunerii Directivei 2002/47/CE din 6.06.2012, prezentul proiect de Lege stabilește prevederi referitoare la:

— domeniul de aplicare a legii, respectiv contractele de garanție financiară încheiate în scopul garantării obligațiilor financiare, precum și garanțiile financiare constituite în formă de mijloace bănești, instrumente financiare și creanțe pecuniare.

Proiectul Legii prevede unele exceptări cu referire la obiectul contractelor de garanție financiară (acțiunile emise de furnizorul garanției, cele deținute de acesta la întreprinderi afiliate și alte societăți indicate în proiect, precum și creanțele pecuniare în care debitorul este un consumator sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie nu pot face obiectul unui contract de garanție financiară);

- apartenența la sistemul financiar atît a beneficiarului, cît și a furnizorului garanției financiare;
- punerea la dispoziție a garanției financiare și înscrisul probator;
- condițiile de formă care presupun îndeplinirea doar a acelor formalități prevăzute în proiect;
- executarea garanțiilor financiare (cu și fără transfer de proprietate) și modalitățile de executare a acestora;
- dreptul de utilizare a garanţiei financiare în temeiul contractelor de garanţie financiară fără transfer de proprietate, inclusiv prin exercitarea dreptului de transfer a unei garanții echivalente;
- recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate;
- recunoașterea, conform prevederilor legii, a clauzei de compensare cu exigibilitate imediată, respectiv a altor clauze ale contractelor de garanție indiferent de dispunerea măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare a furnizorului sau beneficiarului garanției;
- legea aplicabilă contractelor de garanție financiară constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, care este legea țării în care se află contul relevant și care se aplică numai elementelor prevăzute în proiect, cum ar fi natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției în formă de instrumente financiare, condițiile care trebuie îndeplinite la încheierea unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont, formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract, cele cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub forma instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont ș.a.

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară propune includerea anumitor creanțe pecuniare eligibile în categoria garanțiilor acceptate pentru operațiuni de creditare, inclusiv pentru operațiuni cu banca centrală. Permiterea utilizării creanțelor pecuniare în calitate de garanții pentru asigurarea anumitor tipuri de tranzacții va permite nu doar extinderea gamei activelor eligibile pe care băncile le pot utiliza la obținerea lichidităților de la banca centrală, dar și mobilizarea, de asemenea, a capitalului blocat în prezent pe bilanțurile băncilor în formă de credite acordate. Aceasta a fost o soluție adoptată de mai multe state membre ale Uniunii Europene, ale căror bănci centrale acceptă deja de ceva timp creanțele pecuniare în calitate de garanții. Utilizarea creanțelor pecuniare în calitate de garanții a crescut substanțial după ce, începînd cu 1 ianuarie 2007, Eurosistemul le-a inclus în lista activelor eligibile pentru operațiunile sale de creditare.
Impactul economic al proiectului de Lege cu privire la contractele de garanţie financiară constă în facilitarea utilizării de către bănci a creanțelor pecuniare în calitate de garanții în cadrul operațiunilor de creditare ale băncii centrale, fapt ce ar putea îmbunătăți accesul băncilor la lichiditate ca urmare a volumului de creanțe pecuniare aflate în portofoliul acestora, cu efecte pozitive asupra creditării economiei, deoarece îmbunătățirea accesului la lichiditate al băncilor va favoriza în ultimă instanță finanțarea proiectelor de afaceri.
Adoptarea proiectelor de legi sus-indicate ar putea implica estimativ anumite costuri suportate de autoritățile publice și care țin de comunicare și informare, de elaborarea și/sau modificarea și completarea cadrului normativ subordonat noilor legi, precum și anumite costuri suportate de participanții la sectorul financiar ce țin de adaptarea soluțiilor tehnice ale acestora în cazul utilizării creanțelor pecuniare în calitate de garanții. Trebuie avut în vedere, totuși, că utilizarea creanțelor pecuniare în calitate de garanții nu este obligatorie.
Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative este elaborat în vederea aducerii în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor nou elaborate, iar modificările/completările operate se axează în principal pe următoarele.
Se precizează că hotărîrea Băncii Naționale a Moldovei de retragere a licenței băncii și hotărîrea instanței de insolvabilitate de intentare a procedurii de insolvabilitate vor conține mențiunea datei și a orei exacte de adoptare a respectivelor hotărîri (Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995 și Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012).
Se introduce o normă privind legea aplicabilă aspectelor referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de valori mobiliare emise în formă de înscriere în cont și se ajustează unele norme actuale pentru a evita eventualele conflicte rezultate din aplicarea legii (legilor) în funcție de forma de emitere a valorilor mobiliare - materializată sau dematerializată (Codul civil).
Se ajustează unele norme actuale în vederea transpunerii exacte în legislația națională a prevederilor Directivei 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (Legea instituțiilor financiare, Legea insolvabilității și Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital).
Legea nr.62-XVI din 21 martie 2008 privind reglementarea valutară se propune a fi completată cu un articol în vederea

stipulării exprese a excepţiei de aplicare a regimului de notificare şi autorizare asupra operațiunilor valutare aferente garanţiilor financiare reglementate de Legea cu privire la contractele de garanţie financiară.

Sinteza recomandărilor / avizelor la proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare

Versiunea PDF [4]

Recepționate – 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități – 1

Nr. d/o	Conţinutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5
1	Articolul 1 alin.(2): (2) Prezenta lege are ca scop reducerea riscului juridic și al riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, precum şi reducerea disfuncţionalităţilor sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant la aceste sisteme.	Centrul Național Anticorupție	În vederea realizării adecvate a normei propunem de exclus sintagma „risc juridic” sau de definit noţiunea dată.	**Se acceptă** La art.1 alin.(2), cuvintele „riscului juridic și al” se exclud.
	Articolul 3: „Articolul 3. Noțiuni principale (1) În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie: punctul 1: „1) *agent de decontare* –o entitate care pune la	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacţia proiectului conţine prevederi netransparente şi imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001	**Nu se acceptă** Noțiunea „agent de decontare” este o transpunere fidelă a noțiunii din Directiva 98/26/CE (art.2 lit.(d)). Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*”, iar art.19 lit.c) stipulează că, la elaborarea textului actului legislativ „*se*

	dispoziţia instituţiilor şi/sau a contrapărţii centrale, care participă la sistem, conturi de decontare prin care sînt decontate ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer din sistem şi, după caz, acordă credite acestor instituţii şi/sau contrapărţii centrale, în scopul decontării;”.	Moldova	privind actele legislative), cum ar fi: la art.3 alin.(1), pct.1 sintagma „după caz”.	*utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari lor*”. Remarcăm că sintagma „după caz” a fost preluată intenționat în textul proiectului, avînd în vedere că agentul de decontare poate acorda, de ex., participantului la sistem un credit intraday la necesitate, adică după caz, în scopul decontării tranzacției.
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Suplimentar menţionăm, la art.3, alin. (1): La noţiunile „2) casa de compensare” şi „4) contraparte centrală”. Casele de compensare şi contrapartea centrală sunt instituţii importante în asigurarea tranzacţionării complete cu instrumentele financiare, în special a derivatelor, deoarece contrapartea centrală garantează pentru vînzători şi cumpărători executarea tranzacţiilor în deplinătate, reducînd astfel riscurile de executare a tranzacţiilor cu instrumentele financiare. Prin urmare, luînd în consideraţie instituirea unor instituţii noi pentru piaţa financiară/de capital, precum şi legislaţia şi practica comunitară, considerăm necesar de a include la nivel de lege următoarele prevederi: - modul de înfiinţare şi funcţionare a casei de compensare şi a contrapărţii centrale, inclusiv forma organizatorico-juridică şi capitalul social minim;	**Nu se acceptă** Includerea, în proiectul Legii, a noțiunilor „casă de compensare (clearing)” și „contraparte centrală” urmărește transpunerea fidelă a Directivei 98/26/CE. Totuși, funcționarea acestor structuri nu este reglementată de Directiva 98/26/CE și excede cadrul de reglementare al acesteia, respectiv asemenea norme nu sunt incluse în proiectul dat.

			- supravegherea casei de compensare şi a contrapărţii centrale; - actele normative de reglementare a activităţii contrapărţii centrale şi a casei de compensare, inclusiv de management a riscurilor.	
	punctele 2) și 4): *„2) casă de compensare (clearing)* – o entitate care răspunde de calcularea poziţiei nete a instituţiilor, o eventuală contraparte centrală şi/sau un eventual agent de decontare; *4) contraparte centrală* – o entitate care se interpune între instituţiile participante la un sistem şi care acţionează ca partener exclusiv al acestor instituţii în ceea ce priveşte ordinele lor de plată/ordinele lor de transfer;”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Avînd în vedere că domeniul de aplicare a Directivei 98/26/CE se răsfrînge şi asupra sistemelor de decontare a instrumentelor financiare, art. 80 din Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piaţa de capital (în continuare — Legea nr.171/11.07.2012) transpune prevederile directivei enunţate, ţinîndu-se cont de dimensiunea şi specificul pieţei financiare din Republica Moldova. Subliniem că noţiunile de „casă de compensare” şi „contraparte centrală”, cu care operează Directiva 98/26/CE şi care sunt preluate în proiectul de Lege înaintat, sunt instituţii foarte importante pe piaţa de capital, dar, în condiţiile Republicii Moldova, premature de a fi implementate la nivel național.	**Nu se acceptă** Avînd în vedere principiile promovate în ceea ce privește libertatea de a furniza servicii și liberalizarea circulației capitalului, nu considerăm oportună excluderea instituțiilor de contraparte centrală și casă de compensare (clearing) din lista de subiecți ai prezentului proiect de lege, care asigură transpunerea Directivei 98/26/CE în legislația națională. În acest context menționăm că legile altor state care au transpus Directiva 98/26/CE conțin noțiunile date, dar nu au create contrapărți centrale (România, Croația, Latvia ș.a.). Această concluzie derivă din lista CCP publicată pe site-ul *ESMA [5]*și din studierea legilor relevante ale acestor state. Remarcăm că proiectul Regulamentului privind activitatea Depozitarului Central, elaborat de CNPF și supus consultării publice, de asemenea definește noțiunea de *„contraparte centrală [6]”.* Metodologia de armonizare a legislației în RM (mai, 2010), elaborată de Centrul de armonizare a legislației stipulează că „un aspect important al tehnicii legislative ține de terminologia care trebuie

			Aceste instituţii sunt caracteristice statelor cu o piaţă financiară mai dezvoltată, unde îşi pot atinge obiectivele, pe cînd pe plan autohton ele nu ar fi eficiente din punct de vedere al costurilor şi al eventualelor beneficii. Astfel, menţionăm că instituţiile prenotate în prezent nu sunt reglementate de Legea nr.171/11.07.2012, funcţiile acestora fiind asociate prin Legea nr.171/11.07.2012, Depozitarului central, infrastructura căruia actualmente nu este finalizată.	utilizată atunci cînd armonizăm legislația națională cu legislația UE". De asemenea, „armonizarea legislației naționale conform celei a UE, în mod normal, presupune introducerea în legislația națională a termenilor și definițiilor noi și inedite conținute în actele UE". Menționăm că, în situația în care gradul de maturitate al pieței în Republica Moldova va solicita existența unei asemenea infrastructuri, cadrul legal privind crearea și funcționarea contrapărții centrale va fi elaborat de autoritatea publică de competența căreia va ține licențierea și supravegherea acesteia. În ce privește „casa de compensare (clearing)", menționăm că în Republica Moldova asemenea structuri cu funcții similare de calculare a pozițiilor nete ale participanților funcționează și sunt respectiv reglementate (Sistemul automatizat de plăți interbancare al BNM și Depozitarul Național de Valori Mobiliare).
				Se acceptă La art. 3 alin.(1) pct.6 lit.c), cuvîntul „social" se exclude. Avînd în vedere că în procesul elaborării proiectului de Lege nu au putut fi identificate cu precizie entitățile garantate public în Republica Moldova, a fost solicitată asistența Centrului de armonizare a Legislației, întrucît această propunere vizează gradul de transpunere a Directivei

	punctul 6 lit.c) și lit.d): *6) instituţie* – oricare dintre următoarele entităţi care participă la un sistem şi care este obligată să execute obligaţiile financiare rezultate din ordinele de plată/ordinele de transfer în cadrul respectivului sistem: c) orice întreprindere cu sediul social în străinătate care desfășoară activități permise băncilor și societăților de investiții; d) o autoritate publică şi entităţi garantate public;	Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La art.3 alin.(1) pct.6: de la lit.c) de exclus cuvîntul „social”; de la lit.d) cuvintele „și entități garantate public” de exclus sau de inclus o definiție a acestora în proiectul legii.	98/26/CE. Reproducem în continuare răspunsul Centrului referitor la chestiunea dată: „Art. 3, alin. (1), pct. 6, lit. d) În procesul de transpunre a acestor dispoziţii de către statele membre UE, se constată că acestea au optat pentru preluarea inclusiv a sintagmei „entităţi garantate public”. Aceasta pentru că, prin entitate garantată public se subînţelege orice entitate, de drept public sau privat, însă care este garantată de o autoritate publică. Dacă se va menţine în textul proiectului legii sintagma „autoritate publică”, aceasta poate fi interpretată drept restrîngere a ariilor entităţilor incidente.”. Astfel, ținând cont de avizul Centrului și în urma consultării legilor respective ale unor state membre (Croația, Malta), s-a decis completarea lit.d) cu o propoziție cu următorul cuprins: „În sensul prezentei Legi, entități garantate public înseamnă entitățile de drept public sau privat, ale căror obligații sînt garantate de stat conform legii;”.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La articolul 3 alineatul (1) punctul 7) litera f) urmează a se exclude sintagma „sau a unui sistem organizat de tranzacţionare (OTF)” dat fiind faptul că, actualmente, conform prevederilor Legii privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012, tranzacţionarea instrumentelor financiare are loc doar pe piețe reglementate	**Comentariu** Noțiunea „instrumente financiare” a fost revăzută și definită prin referire la Legea privind piața de capital nr.171 din 11.07.2012, similar noțiunii „titluri de valoare” de la art.2 lit.(h) din Directiva 98/26/CE.

			şi în cadrul sistemelor multilaterale de tranzacţionare (MTF).	
2	punctul 7), litera f): „7) *instrumente financiare:* f) contractele options, contractele futures, contractele swap și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționate pe o piață reglementată, în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare (MTF) sau a unui sistem organizat de tranzacționare (OTF), cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică;”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Cu referire la noţiunea de „instrumente financiare”, introdusă în cadrul proiectului de Lege înaintat, informăm că aceasta este reglementată de Legea nr.171/11.07.2012, care transpune Directiva 2004/39/CE privind pieţele instrumentelor financiare (în continuare — MiFID I). Or, noţiunea vizată în cadrul proiectului încearcă să transpună noţiunea prevăzută în Directiva 2014/65/UE privind pieţele instrumentelor financiare (în continuare — MiFID II), care urmează a fi transpusă de către statele membre ale UE pînă la 3 iulie 2016, cu o aplicare din 2017 şi 2018, în conformitate cu art.93 al MiFID II. Respectiv, transpunerea noţiunii de „instrumente financiare” din MiFID II, la fel o considerăm a fi prematură, luînd în considerare faptul că implementarea MIFID I este în plin proces, iar conceptele utilizate în cadrul noţiunii nominalizate, incluse în proiectul de Lege înaintat (de exemplu:OTF; anumite tipuri de instrumente financiare derivate complexe), deocamdată nu au fost transpuse în cadrul legal naţional.	**Se acceptă** La art.3 alin.(1) pct.7), va avea următorul cuprins: „ 7) instrumente financiare – instrumentele prevăzute la art.4 alin.(1) din Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital;”.
				Comentariu În proiectul Legii a fost reținută noțiunea de „netting (calcularea pozițiilor nete)”, care corespunde cu prevederile Directivei

				prevederile Directivei 98/26/CE și prezintă o operațiune distinctă de clearing, deși asociată acestuia (a se vedea definițiile de „netting” și „clearing” din *CPSS-IOSCO „Principles for financial market infrastructures”, aprilie 2012, anexa H[7]).* Traducere neoficială: „Netting - compensarea obligațiilor între sau printre participanții la aranjamentul de compensare, reducînd astfel numărul și valoarea plăților sau transferurilor necesare pentru a deconta o serie de tranzacții. Clearing – procesul de transmitere, reconciliere și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor pînă la decontare, cu includerea potențială a netting-ului tranzacțiilor și stabilirea pozițiilor finale pentru decontare.”.
	punctul 8): „*8)netting (calcularea pozițiilor nete)* – conversie într-o singură creanţă netă sau obligaţie netă a creanţelor şi a obligaţiilor rezultate din ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulţi participanţi le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanţi sau le primesc de la unul ori mai mulţi participanţi, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanţă netă poate fi exigibilă şi numai o singură obligaţie netă este datorată;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Definiţia termenului este similară definiţiei de „clearing” din Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piaţa de capital. Astfel, în scopul excluderii interpretărilor echivoce, propunem stabilirea unui termen uniform pentru ambele acte legislative.	
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	În textul proiectului, noţiunea „netting” se propune a fi substituită cu noţiunea de „compensare”, astfel cum este prevăzută în varianta română a Directivei.	**Nu se acceptă** A se vedea comentariul de mai sus la noțiunea „netting (calcularea pozițiilor nete)”.
			Considerăm oportună excluderea noţiunii de „netting” şi utilizarea noţiunii de „clearing” prevăzute de Legea nr.171/11.07.2012. Noţiunea utilizată de Directiva 98/26/CE care se transpune este de „compensare”, noţiune utilizată în legislaţia românească, inclusiv în Legea privind piaţa de capital nr. 297/2004. Pînă în prezent legislaţia naţională în domeniul pieţei de capital (Legea nr.171/11.07.2012, Regulile Bursei de Valori a	**Nu se acceptă** A se vedea comentariul de mai sus la noțiunea „netting (calcularea pozițiilor nete)”. Suplimentar, atenționăm că, Raportul Comisiei Europene de evaluare a Directivei 98/26/CE (EU25) din 27.3.2006 indică următoarele: „Ca răspuns la necesitatea de a minimiza riscul sistemic și de a asigura stabilitatea

		Comisia Națională a Pieței Financiare	Regulile Bursei de Valori a Moldovei, precum şi Regulile Depozitarului Naţional de Valori Mobiliare al Moldovei) operează cu noţiunea de „clearing”. Mai mult ca atît, conform legislaţiei naţionale şi internaţionale, nettingul este o parte componentă a procesului de clearing. Or, procesul de clearing prevede mai multe operaţiuni: de la confirmarea tranzacţiilor efectuate cu instrumentele financiare, calcularea poziţiilor nete (nettingul), pînă la confirmarea şi transmiterea ordinelor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare/mijloacelor băneşti.	sistemelor de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, Directiva privind finalitatea decontărilor stipulează că ordinele de transfer introduse în astfel de sisteme nu pot fi revocate sau invalidate în alt mod. O asemenea protecție este creată prin stipularea irevocabilității și finalității ordinelor de transfer și a nettingului ordinelor de transfer introduse într-un sistem desemnat, chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant.”.
	punctul 10): „10) *ordin de transfer* – o instrucţiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidenţă a acestora sau prin orice altă modalitate;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noţiunea „10) ordin de transfer”. Ordinul de transfer - reprezintă o instrucţiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidenţă a acestora sau prin orice altă modalitate. De evidenţiat că, la etapa actuală, unica lege organică care reglementează activitatea de decontare a instrumentelor financiare este Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piaţa de capital, elaborată în conformitate cu directivele europene, prevede realizarea decontărilor în baza ordinelor de tranzacţionare, iar modul de executare a acestora va fi reglementat de Regulile pieţei reglementate (art.64, alin.(1), lit. b)). Prin urmare, în scopul excluderii confuziilor şi interpretărilor discreţionare, propunem identificarea oportunităţilor de unificare a denumirii	**Nu se acceptă** Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital, care a transpus Directiva 98/26/CE, utilizează noțiunea „ordine de transfer” la art.80. Finalitatea decontărilor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare, deși pentru piața reglementată se utilizează noțiunea de „ordin de tranzacționare.” Noțiunea din proiectul Legii este compatibilă cu noțiunea din Directiva 98/26/CE. Conform *Glosarului de termeni cu privire la sistemele de plăți, clearing și decontare al Băncii Centrale Europene (decembrie 2009)* [8], ordinul de transfer reprezintă „un ordin sau un mesaj care solicită transferul de active (de ex. mijloace bănești, valori mobiliare, alte instrumente financiare sau mărfuri) de la debitor către creditor”.

	tipului de ordin.		
punctul 14): „14) *procedură de insolvabilitate* – orice procedură colectivă prevăzută de legislaţie care urmăreşte fie lichidarea unui participant, fie restructurarea sa, dacă această măsură implică suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăţilor;”	Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova	Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 art.2 dă o altă definiţie şi anume: „procedură de insolvabilitate - procedura prin care debitorul intră, după o perioadă de observație, în procedură de restructurare sau în procedură a falimentului;”. Considerăm că definiția ar fi necesar să fie identică, or de exclus din proiectul dat art.3, noțiunea de procedură de insolvabilitate.	**Nu se acceptă** Expunerea noțiunii „procedură de insolvabilitate” în redacția Legii nr.149/2012 comportă riscul îngustării domeniului de aplicare a acestei noțiuni, precum și de neconformitate cu alte legi speciale, care reglementează activitatea unor participanți la sistemele care vor intra sub incidența prezentei Legi (procedura de lichidare a băncilor este reglementată de Legea instituțiilor financiare nr.550/1995). Atenționăm că prezentul proiect de Lege definește noțiunea „procedură de insolvabilitate” care reflectă suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăților, fapt care, în opinia Centrului de armonizare a legislației, va asigura claritate și ușurință în parcurgerea actului de către adresanți. Menționăm că și experții Fondului Monetar Internațional, care au examinat proiectul Legii, au sugerat definirea noțiunii „procedură de insolvabilitate” astfel încât aceasta să reflecte sensul ei atît pentru participanții autohtoni la un sistem, cît și pentru cei străini, de activare a protecției de finalitate și irevocabilitate pe care o asigură Legea în cauză.
	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 3 alin. (1), pct.14 din proiect, de exclus cuvîntul „colectivă” întrucît nu e clară semantica aplicării acestuia.	**Se acceptă**
			Nu se acceptă

punctul 15) litera c) - *actual 16 lit.c)*. „15) *sistem* – un aranjament formal care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii: b) este guvernat de legea aleasă de participanți, care este legea Republicii Moldova, dacă cel puțin unul din participanță își are sediul în Republica Moldova; c) este desemnat, potrivit criteriilor şi condiţiilor stabilite în reglementările emise în comun de Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, ca sistem, după ce autoritatea competentă se asigură că normele de funcționare a sistemului sînt corespunzătoare.”.	Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La articolul 3 alineatul (1) punctul 15) litera c) urmează a se specifica autoritatea competentă la care se face referire.	Autoritatea competenta este specificată. A se vedea în acest sens art.13 alin.(1) din proiect, conform căruia Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, așa cum sunt definite la art.3 alin.(1) pct.16), care intră sub incidența prezentei legi. Pentru a desemna un sistem, autoritatea competentă (fie BNM, fie CNPF), urmează să se asigure că normele de funcționare a acestuia sunt corespunzătoare.
	Centrul Național Anticorupție	Norma este una confuză deoarece, pe de o parte, prin normă se instituie obligaţia „sistemul să fie guvernat de legea aleasă de participanţi”, iar pe de altă parte, „sistemul este guvernat de legea Republicii Moldova”. Astfel, este necesar de exclus această tratare contradictorie în cadrul normei, pentru a nu admite confuzii în procesul de implementare a prevederilor.	**Se acceptă** La art.3 alin.(1) pct.16) lit.b), textul „aleasă de participanți, care este legea” se exclude.
	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art.3 este necesar de a include o noţiune nouă în conformitate cu definiţiile utilizate în Regulamentul UE nr.648/2012 al Parlamentului European şi Consiliului din 04.07.2012, precum şi din Secţiunea C Instrumente financiare a Directivei 39/2004/CE, cu următorul cuprins: „*contracte derivate* - orice alte contracte referitoare la materii prime care pot fi regularizate prin livrare fizică, care nu au fost menţionate, care neavînd scopuri comerciale, prezintă	**Nu se acceptă** Definirea contractelor derivate excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, precum și similar practicii altor țări care au implementat Directiva 98/26/CE din 19.05.1998, proiectul Legii a preluat în mare măsură conținutul acesteia în vederea asigurării compatibilității proiectului de act legislativ cu Directiva. Directiva 98/26/CE nu definește noțiunea „contracte derivate”. Unica modificare adusă Directivei 98/26/CE

			caracteristicile altor instrumente financiare derivate, ţinînd seama dacă, în special, sunt compensate şi regularizate prin intermediul unor organisme de compensare recunoscute sau fac obiectul unor apeluri în marjă regulate”.	prin Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4.07.2012 la art.9 a fost preluată în proiectul Legii la art.12 alin.(3). Prezentul proiect de Lege nu transpune în dreptul intern Directiva 2004/39/CE. Aceasta a fost transpusă în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital.
3	Articolul 3, alineatul (2): „(2) Pentru prevenirea riscului sistemic, prin derogare de la prevederile alin.(1) pct.15), după caz, poate fi desemnat ca sistem care intră sub incidenţa prezentei legi un aranjament formal între doi participanţi, alţii decît un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacţia proiectului conţine prevederi netransparente şi imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.3 alin.(2), sintagma „după caz”.	**Comentariu** Art.3 alin.(2) transpune penultimul alineat de la art.2, lit.(a) din Directiva 98/26/CE din 19.05.1998.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În condiţiile în care în conţinutul proiectului de Lege se face referire la noţiunea de „risc sistemic" (articolul 3 alineatul (2)), se propune completarea articolului 3 alineatul (1) cu un punct adiţional care să conţină definirea termenului respectiv.	**Se acceptă** Art.3 alin.(1) din proiectul Legii se completează cu punctul 15) cu următorul cuprins: „15) *risc sistemic* – riscul că incapacitatea unui participant de a-și îndeplini obligațiile în cadrul unui sistem va determina alți participanți să devină incapabili de a-și onora obligațiile atunci cînd acestea devin scadente cu un posibil efect de contagiune care ar putea afecta stabilitatea sistemului financiar;”.
	Articolul 4: „Articolul 4. Interdicţii privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului Conturile participanților deschise în sistemele care intră sub incidența prezentei legi nu pot fi supuse nici unui			

4	act juridic, administrativ sau altui act, sau unui proces de blocare, restricționare sau sechestrare a acestor conturi în scopul de a aplica o penalitate sau de a îndeplini o hotărîre judecătorească, sau altă decizie judiciară, arbitrală, administrativă, sau oricare altă decizie, sau în scopul de a asigura disponibilitatea acestor conturi pentru aplicarea sau îndeplinirea oricărei hotărîri, sau decizii viitoare.”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4, de substituit sintagma „nu pot fi supuse” cu sintagma „nu cad sub incidenţa”.	**Se acceptă** A se vedea art.4 modificat.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La art.5, cuvîntul „administrative” de substituit cu cuvîntul „contravenționale”.	**Comentariu** Redacția acestui articol a fost sugerată de către experții Fondului Monetar Internațional. Considerăm că prevederea aceasta se referă anume la decizii „administrative”. În această privință urmează a fi consultat Ministerul Justiției.
	Articolul 15 *(actual 5)*: „Articolul 5. Acceptarea ca probă în justiție „Probele privind existența,			**Nu se acceptă** Definirea noțiunii de „suport durabil” excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, proiectul Legii urmează să asigure compatibilitatea cu actul comunitar transpus, or Directiva 98/26/CE nu definește această noțiune. Cu titlu informativ menționăm că unele Directive europene definesc sau explică această noțiune. De ex., conform Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Coniliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a

5	conținutul, momentul intrării în sistem a ordinului de plată/ordinului de transfer, irevocabilitatea, precum și executarea în cadrul sistemelor de plăți sau de decontare a instrumentelor financiare pot fi acceptate în justiție în toate cauzele civile, comerciale, penale sau administrative, referitoare la sistem, participanții la sistem sau orice terțe părți, în formă scrisă sau pe un suport durabil care asigură trasabilitatea acestora, în format electronic sau optic, inclusiv forma imprimată a acestor documente electronice sau optice.”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Urmează a fi definită noțiunea de „suport durabil”.	Directivei 87/102/CEE a Consiliului, „suport durabil înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încât acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adaptată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate”. Această definiție a fost preluată în Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare definește noțiunea de suport după cum urmează: *„Suport durabil – înseamnă orice instrument cu ajutorul căruia investitorul poate stoca informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate.”* Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației la fel a considerat irelevantă definirea noțiunii de „suport durabil” în proiectul Legii, având în vedere că noțiunea în discuție nu cade sub incidența Directivei 2002/47/CE.

6	Articolul 5, alineatul (3) – *actual 6 alineatul (3)*. „(3) Dacă ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer sînt introduse în sistem după momentul intentării procedurii de insolvabilitate şi sînt executate, astfel cum este stabilit prin regulile sistemului, în cursul zilei lucrătoare în care a fost intentată procedura, aceste ordine de plată şi/sau de transfer îşi produc efectele juridice şi sînt opozabile terţilor, cu condiţia ca operatorul de sistem să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată şi/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut şi nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolvabilitate.”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.5, alin.(3): În scopul stabilirii unui moment de timp exact la care se referă prevederile proiectului, precum şi în scopul respectării concordanţei legislative şi excluderii interpretărilor echivoce, propunem înlocuirea sintagmei „momentul în care...” prin sintagma „ora exactă...”, astfel cum prevăd modificările care se intenţionează să fie realizate la art.34, alin.(4) lit.(d) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012 prin proiectul de lege privind modificarea şi completarea unor acte legislative prezentat spre avizare.	**Nu se acceptă** Proiectul Legii transpune fidel prevederile art.1 al Directivei 98/26/CE, iar Legea instituțiilor financiare la art.10 alin.(4) și Legea insolvabilității la art.34 alin. (4) lit.d) se modifică intenționat pentru a induce claritate cu privire la momentul intentării procedurii de insolvabilitate.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 8 alin.(1) al proiectului sintagma „sau autoritatea publică competentă” de exclus. Conform prevederilor Legii insolvabilităţii şi Codului de Procedură Civilă doar instanţa de judecată este în drept să intenteze procedura de insolvabilitate.	**Nu se acceptă** Conform proiectului de Lege, băncile sunt participante la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. În cazul băncilor, Banca Națională a Moldovei este autoritatea publică competentă să adopte, în temeiul art.38[1] alin.(1) din Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995, hotărârea de inițiere a procesului de lichidare silită a băncii în cazul retragerii licenței ca urmare a constatării a cel puțin uneia din situațiile de insolvabilitate prevăzute la art.38 alin.(3) din această lege. De asemenea, art.101 alin.(2) din Codul Civil nr.1107-XV din 06.06.2002 prevede următoarele: „(2) Banca poate

				fi declarată insolvabilă printr-o hotărîre a Băncii Naționale a Moldovei. Temeiurile și modul de declarare de către Banca Națională a băncii drept insolvabilă se stabilesc prin lege.”. A se vedea și comentariul de mai jos.
		Comisia Națională a Pieței Financiare	Cu referire la art.8 alin.(1), şi anume sintagma „autoritatea publică competentă”, remarcăm că, potrivit art.34 alin.(1) din Legea nr.149/29.06.2012, asupra intentării procedurii de insolvabilitate decide instanţa de judecată, iar în cazul instituţiilor financiare Banca Naţională a Moldovei este autoritatea competentă de a iniţia procesul lichidării silite în cazul constatării situaţiei de insolvabilitate (art.38 din Legea instituţiilor financiare nr.550 din 21.07.1995). Se recomandă revizuirea acestui articol.	**Comentariu** Art. 9 alin.(1) transpune art.6 din Directiva 98/26/CE și este compatibil cu acesta. Stipularea expresă în prezentul proiect de Lege a autorităților responsabile de intentarea procedurii de insolvabilitate nu este necesară, avînd în vedere că legislația în vigoare conține norme clare în acest domeniu. În special la alin.(2) nu poate fi indicată concret BNM, deoarece astfel prin lege s-ar institui o normă conform căreia BNM va avea obligația *„să comunice imediat BNM prin fax, telefonogramă sau poștă electronică*” hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate.
Articolul 8 – *actual 9*: „Articolul 8. Momentul intentării procedurii de insolvabilitate (1) În sensul prezentei legi, se consideră moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile autohtone momentul în care instanța			Articolul 8 alin. 1), 2) prevăd pe lîngă instanţa de judecată şi autoritatea publică competentă. În acelasi timp, Codul civil prevede doar două organe competente de a emite hotărîre de intentare a insolvabilităţii: Codul Civil al RM prevede: Articolul 101. Insolvabilitatea persoanei juridice	

7	judecătorească sau autoritatea publică competentă adoptă hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate prevăzută la art.3 pct.14) din prezenta lege. (2) Autoritatea competentă indicată la alin.(1) din prezentul articol este obligată să comunice imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică această hotărîre Băncii Naţionale a Moldovei şi Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare. Obligaţia de notificare a fiecărei autorităţi menţionate se consideră îndeplinită numai dacă autoritatea care a expediat notificarea a primit de la respectiva autoritate confirmarea de primire a hotărîrii. (3) Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare vor comunica imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică tuturor operatorilor sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege, hotărîrea adoptată în conformitate cu art.8 alin.(1). (4) Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz, vor încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante ale statului în care participanții străini la sistemele desemnate în conformitate cu prezenta lege își au sediul, cu scopul de a fi informate, în timp util, cu privire la orice procedură de insolvabilitate intentată împotriva acestor participanți. În sensul prezentei legi, moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru	Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova	(1) Prin hotărîre judecătorească, persoana juridică poate fi declarată insolvabilă dacă ea nu-și poate onora obligațiile de plată faţă de creditori. Temeiurile şi modul de declanșare de către instanţa de judecată a persoanei juridice drept insolvabile se stabilesc prin lege. (2) Banca poate fi declarată insolvabilă prin hotărîre a Băncii Naţionale a Moldovei. Temeiurile și modul de declarare de către Banca Naţională a băncii drept insolvabilă se stabilesc prin lege. Și Legea insolvabilităţii nr.149 de asemenea prevede că: Articolul 5. Competenţa instanţei de judecată: (1) Cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege. • Considerăm că urmează a fi specificat exact care este autoritatea publică competentă. • Doar autoritatea competentă comunică referitor la intentarea procedurii insolvabilitătii către BNM si CNPF or, aceasta este și obligatia instanţei judecătoresti? Articolul 8 alin. 2) din proiectul de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare dublează	**Nu se acceptă** Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*", iar art.19 lit.c) stipulează că la elaborarea textului actului legislativ „*se utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari lor*". Potrivit lit.e) din acest articol „*terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ... ca și în reglementările legislației comunitare*". Art.9 alin.(1) și (2) asigură o transpunere fidelă a prevederilor art.6 alin.(1) și (2) din Directiva 2002/47/CE. Considerăm că prevederile art.9 alin.(2) din proiect şi cele propuse la art.35 alin.(2) din Legea insolvabilităţii nu se dublează. În primul caz, proiectul instituie obligaţia autorităţii competente (instanţa de judecată, autorităţile competente să intenteze procedura de insolvabilitate) de a comunica BNM şi CNPF hotărârea privind intentarea procedurii de insolvabilitate, în timp ce prevederea actuală din art.35 alin.(2) al Legii insolvabilităţii a fost completată cu o precizare privind expedierea hotărârii emise de instanţa de judecată către organele îndrituite în acest sens, şi nu doar afişarea hotărârii în incinta sa.

instituțiile din străinătate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Naţională a Moldovei sau Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. Banca Națională a Moldovei şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare vor proceda în conformitate cu art.8 alin.(3), în ceea ce privește procedura de insolvabilitate intentată împotriva participanților străini.”.		prevederile proiectului privind modificarea Legii insolvabilităţii - art.35 alin. 2), deoarece în proiectul privind modificarea Legii insolvabilității nr.149 art. 35 alin.2) este indicat asupra obligativității instanței de insolvabilitate referitor la notificarea imediată a tuturor organelor privind intentarea procesului de insolvabilitate. Poate fi examinată posibilitatea excluderii art. 8 alin 2).	
		La art.8 alin.(1), cuvintele „sau autoritatea publică competentă” de substituit cu textul „(de insolvabilitate) sau Banca Națională a Moldovei”.	**Nu se acceptă** La art. 8 (actual 9), cuvîntul „autoritatea” se substituie cu cuvintele „altă autoritate”, iar redacția urmează a fi păstrată, întrucît Banca Națională este împuternicită prin lege să intenteze procedura de insolvabilitate doar pentru bănci. Scopul art.9 este de a stipula clar momentul intentării procedurii de insolvabilitate, dar nu autoritatea publică respectivă împuternicită să decidă insolvabilitatea pentru fiecare participant la sistemele care intră sub incidența Legii.
	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	Obiecţia de la art.13 este valabilă şi pentru norma art.8 alin.(2) și (3).	**Nu se acceptă** Cu referire la valabilitatea sugestiei de la art.13 (actual 14) și pentru art.9 alin.(2) și alin.(3), menționăm că art.9 stipulează la alin.(2) și alin.(3) modalitatea de comunicare și termenul în care aceasta urmează a fi efectuată. Astfel, autoritatea care va decide intentarea procedurii de insolvabilitate va fi obligată să comunice imediat prin fax, telefonogramă sau poștă

				electronică această hotărîre BNM sau CNPF (art.9, alin.2). BNM și CNPF, conform alin. (3), vor comunica imediat prin fax, telefonogramă sau poșta electronică tuturor operatorilor de sistem hotărîrea adoptată în conformitate cu art.9 alin.(1).
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacţia proiectului conţine prevederi netransparente şi imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.8 alin.(4) sintagma „după caz”.	**Nu se acceptă.** La art.9, alin.(4) a fost introdus la sugestia experților Fondului Monetar Internațional. Avînd în vedere că sistemele care intră sub incidența prezentei Legi vor fi desemnate de către Banca Națională sau Comisia Națională a Pieței Financiare (art.13 alin.(1)), la alin.(4) din art.9 sintagma „după caz” vine să explice care autoritate va incheia acorduri de colaborare cu autoritățile relevante din alte state, respectiv Banca Națională cu alte bănci centrale, Comisia Națională – cu alte autorități similare.
	Articolul 9, alineatul (1) (actual 10, alin.(1)): „(1) Intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor	Ministerul Economiei al	La art.9, alin.(1): În scopul definitivării clare a expunerilor şi excluderii neconformităţilor şi interpretărilor echivoce, urmează a fi completat cu reglementările de la art.5, alin. (3) privind producerea efectelor	**Nu se acceptă.** Art.10 alin.(1) transpune art.7 din Directiva 98/26/CE și urmărește asigurarea protecției participanților la sistem. Unul din scopurile prioritare ale Directivei a fost de a minimiza riscul sistemic și de a asigura stabilitatea sistemelor de plăți și de decontare a titlurilor de valoare. Astfel, Directiva prevede că ordinele de transfer (atît pentru mijloacele bănești, cît și pentru titluri) introduse în sistem nu pot fi revocate sau altfel invalidate. Această protecție este creată prin stipularea irevocabilității și finalității ordinelor de transfer și a netting-ului

8	şi obligaţiilor sale care decurg din participarea sa la sistem sau în legătură cu participarea sa la sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolvabilitate, definit la articolul 8 alin.(1) din prezenta lege.”.	Economiei al Republicii Moldova	(3) privind producerea efectelor asupra drepturilor şi obligaţiilor participanţilor ce decurg după intentarea procedurii de insolvabilitate, în condiţiile în care nu a cunoscut şi nici nu trebuia să cunoască faptul intentării procedurii de insolvabilitate.	transfer și a netting-ului ordinelor de transfer, chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant autohton sau străin. Art.5 alin.(3) (actual 6 alin. (3)) din proiectul Legii la care se referă autorul sugestiei are în vedere responsabilitatea operatorului de sistem și asigurarea finalității decontărilor „cu condiția ca operatorul de sistem să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut şi nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolvabilitate”.
9	Titlul Capitolul IV și articolul 11 (*actual 12)*: „Capitolul IV PROTEJAREA DREPTURILOR DEŢINĂTORILOR DE GARANŢII FAŢĂ DE EFECTELE INSOLVABILITĂŢII PARTICIPANTULUI CARE A CONSTITUIT GARANŢIA Articolul 11. Protejarea drepturilor deţinătorilor de garanţii faţă de efectele insolvabilităţii participantului care a constituit garanţia…”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Titlul Capitolului IV şi prevederile art.11: În scopul stabilirii concordanţelor legislative şi uniformizării terminologiei cu celelalte acte legislative potrivit art.19 lit. e) din Legea 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, propunem redenumirea titlului Capitolului IV şi modificarea prevederilor art.11, prin substituirea sintagmelor „deţinătorilor de garanţii” şi „participantul care a constituit garanţia” prin „beneficiar al garanţiei” şi „participantul furnizor al garanţiei”.	**Se acceptă parțial** În titlul capitolului IV și la art.12 sintagma „participantul care a constituit” se substituie cu sintagma „participantul furnizor al garanției” la cazul respectiv. Sintagma „deținătorilor de garanții” este în corespundere cu Secțiunea IV din Directivă.
	Articolul 11 (*actual 12)*: alineatul (2): „(2) Garanţiile prevăzute la alin.(1) pot fi executate în scopul realizării drepturilor garantate în conformitate cu legislația aplicabilă contractelor de garanție	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacţia proiectului conţine prevederi netransparente şi imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.11 alin.(2) sintagma „legislaţia aplicabilă	**Comentariu** Textul „legislaţia aplicabilă contractelor de garanţie financiară” a fost propus în considerarea eventualei adoptări a Legii privind contractele de garanţie financiare şi ţinînd cont de existenţa unor prevederi

	contractelor de garanție financiară.”.		contractelor de garanţie financiară”.	generale privind garanţiile în Codul civil şi în Legea cu privire la gaj.
10	alineatul (4): „(4) În cazul în care instrumentele financiare (inclusiv drepturile asupra instrumentelor financiare) sînt constituite ca garanţii în favoarea participanţilor, operatorilor de sistem şi/sau Băncii Naţionale a Moldovei, potrivit alin.(1), iar dreptul acestora (sau cel al oricărui mandatar, agent sau terţ care acţionează în numele şi pe contul lor) asupra instrumentelor financiare este înregistrat legal într-un registru, un cont sau sistem de depozitare centralizat al Republicii Moldova sau al altui stat, stabilirea drepturilor deţinătorilor respectivelor garanţii este reglementată, după caz, de legea Republicii Moldova sau de legea acelui stat, pe teritoriul căruia a fost efectuată înregistrarea acestor drepturi.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacţia proiectului conţine prevederi netransparente şi imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.11 alin.(4) sintagma „după caz” și sintagma „legea Republicii Moldova”.	**Nu se acceptă** Art.12 alin.(4) transpune art.9 alin.(2) din Directiva 98/26/CE. Scopul acestei Directive a fost inclusiv de a stabili un regim clar al *normelor de drept conflictuale pentru valorile mobiliare în formă de înscriere în cont [9].* Pe pieţele financiare, volume foarte mari de valori mobiliare sunt transferate sau gajate zilnic în tranzacţiile transfrontaliere. Din cauza dematerializării, marea majoritate a acestor titluri sunt ţinute în formă de înscrieri în conturi la intermediari, cum ar fi custodiani sau depozitare centrale. În prezent, aceşti intermediari pot fi amplasaţi în diferite jurisdicţii şi, în funcţie de numărul de intermediari, pot fi implicate două, trei sau mai multe jurisdicţii. Prin urmare, participanţii la piaţă au nevoie de o normă de drept conflictuală clară şi uniformă pentru a determina cu certitudine în avans legea (şi jurisdicţia relevantă) aplicabilă valorilor mobiliare care le aparţin. Pentru a soluţiona această problemă, deja în 1998 regula „PRIMA-rule” a fost introdusă în Directiva 98/26/CE (art.9 alin. (2), iar ulterior şi în Directiva 2002/47/CE (art.9 alin.(1)). *Conform acestei reguli, locul amplasării contului în care sunt menţinute valorile mobiliare determină legea aplicabilă oricărei chestiuni privind natura juridică, drepturile şi alte aspecte*

				legate de aceste valori mobiliare [10].
	Articolul 12 (*actual 13):* **alineatul (1):** **„(1) Banca Naţională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, așa cum sînt definite la art.3 alin. (1) pct.15), care intră sub incidența prezentei legi, prin emiterea unei decizii care se aduce de îndată la cunoștința sistemului desemnat și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.”.**	**Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova**	**Obiecţia de la art.13 este valabilă şi pentru norma art.12 alin.(1).**	**Se acceptă** **La art.13 alin.(1), după cuvintele „sistemului desemnat” se completează cu textul „prin fax, telefonogramă sau poștă electronică”.**
11	**alineatul (4):** **„(4) Pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, Banca Națională poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile art.75-75^2 ale Legii nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.”.**	**Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova**	**Adiţional, se propune completarea articolului 12 cu un nou alineat care să** **conţină sancţiunile ce pot fi aplicate de către Comisia Naţională a Pieţei Financiare în cazul nerespectării prevederilor proiectului de Lege propus (similar alineatului (4) din articolul 12). Eventual, alin.(4) ar putea fi completat cu textul: „iar Comisia Națională a Pieței Financiare poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital”.**	**Nu se acceptă** **Comisia Națională a Pieței Financiare și-a exprimat dezacordul pe motiv că sancțiunile care pot fi aplicate de CNPF sunt prevăzute de Legea privind piața de capital.**
	Articolul 13 *(actual 14):*		**La art.13 al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăti**	**Nu se acceptă** **Argumentul autorilor sugestiei „în vederea asigurării accesului participanților la informația necesară pentru a-și putea exercita drepturile și obligațiile” nu este clar.** **Art.14 instituie o normă care obligă operatorii sistemelor desemnate de către BNM și de către CNPF ca intrînd sub**

12	„Articolul 13. Cerinţe privind comunicarea participanţilor Fiecare operator al unui sistem desemnat de către Banca Naţională a Moldovei și de către Comisia Națională a Pieței Financiare în conformitate cu prevederile art.12 este obligat să comunice acestora participanţii la sistem, inclusiv participanţii indirecți şi operatorii de sisteme interoperabile care nu sînt participanţi, precum şi orice schimbare cu privire la aceştia.”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	**decontării în sistemele de plăți** și de decontare a instrumentelor financiare - deşi titlul articolului este intitulat „Cerinţe privind comunicarea participanţilor”, acesta nu reglementează procedura şi termenul de comunicare a participanţilor la sistem. Astfel, în vederea asigurării accesului participanţilor la informaţia necesară pentru a-şi putea exercita drepturile şi obligaţiile, propunem de prevăzut expres procedura de înştiinţare (de exemplu: poştă, fax, e-mail etc.) şi termenul de comunicare (de exemplu: 10 zile lucrătoare).	incidența Legii să comunice BNM și CNPF care sunt participanții la respectivele sisteme. Faptul că proiectul Legii nu stipulează procedura și termenul de comunicare autorităților publice sus-indicate a listei participanților nu îngrădește accesul acestora la informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor. Procedura și termenul de comunicare a listei participanților pot fi stabilite în actele normative subordonate legii (normele) care reglementează activitatea respectivelor sisteme sau prin decizia BNM și a CNPF de desemnare a sistemelor. Art.14 este compatibil cu art.10 alin.(1) din Directiva 98/26/CE care la fel nu instituie norme privind modalitatea și termenele comunicării de către operatorul de sistem care sunt participanții la sistem.
13	Capitolul V (actual Capitolul VI) DISPOZIȚII FINALE	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Dispoziţiile finale şi tranzitorii din proiectul de lege să fie aduse în concordanţă cu art. 30 din Legea privind actele legislative nr.780 din 27.12.2001.	**Se acceptă parțial** Proiectul de lege este structurat în așa fel încît să asigure compatibilitatea cu Directiva 98/26/CE. Pentru a asigura corespunderea și cu art.30 din Legea nr.780/2001, prevederile art.15 au fost incluse în cap.I art.5. Art.12-14 (actual art.13-15) au fost separate într-un alt capitol.
				Nu se acceptă Art. 9 alin.(1) din proiectul Legii stipulează momentul intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile autohtone, iar alin.(4) stipulează care este momentul intentării

				momentul intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile din străinătate. De menționat că, art.6 alin.(1) din Directiva 98/26/CE stipulează următoarele: „(1) În sensul prezentei Directive, momentul declanșării procedurii de faliment va fi momentul în care autoritatea judecătorească sau administrativă competentă emite decizia sa.”. Conform prevederilor legislației Republicii Moldova, băncile pot fi declarate insolvabile printr-o hotărîre a Băncii Naționale a Moldovei (a se vedea art.101 alin.(2) din Codul Civil și art.38[1] alin.(1) din Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995). Art.9 alin.(1) din proiectul Legii asigură o transpunere fidelă a art.6 alin.(1) din Directiva 98/26/CE.
14	Proiectul Legii	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	În sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului este necesar ca în *proiectul de Lege* să fie introduse dispoziţii referitoare la procedura falimentului, şi anume să fie specificat momentul declanşării acestuia - momentul în care instanţa de judecată competentă va emite decizia sa.	
			Potrivit art.11 alin.(2) din Directiva 98/26/CE, în partea ce ţine de comunicarea statelor către Comisia UE a legislaţiei pe care o adoptă în domeniul reglementat de prezenta Directivă (protejarea drepturilor deţinătorilor de garanţii), este necesar de întocmit tabelul de concordanţă în care să fie menţionate dispoziţiile de drept intern existente sau introduse în conformitate cu fiecare articol din prezenta directivă.	**Comentariu** Tabelul de concordanță este întocmit în conformitate cu HG nr.1345 din 24.11.2006 și publicat pe pagina-web oficială a Băncii Naționale.
		Ministerul Economiei al	Pe tot parcursul textului: În scopul simplificării percepţiei reglementărilor prevăzute de proiect, precum şi în conformitate cu art.1 alin.(1) din Legea nr.548-XIII din	**Nu se acceptă** Conform art.1 alin.(2) din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, „Banca

		Republicii Moldova	21.07.1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei, propunem utilizarea unei singure sintagme cu referire la banca centrală, şi anume sintagma „Banca Naţională a Moldovei” sau „bancă centrală a Republicii Moldova”.	Națională” este denumirea echivalentă pentru „Banca Națională a Moldovei”, iar proiectul Legii utilizează preponderent această sintagmă, cu excepția art.13 alin.(4).
15	Proiectul Legii	BC „ProCredit Bank” S.A. BC „FinComBank” S.A. BC „EuroCreditBank” S.A. BC „ENERGBANK” S.A. BC „Moldindconbank” S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A.	Nu au obiecţii şi propuneri la proiectul Legii.	

Sinteza recomandărilor / avizelor la proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară

Versiunea PDF [11]

Recepționate – 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități - 1

Nr. d/o	Conţinutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5
	Articolul 1: Articolul 1			**Comentariu** Proiectul Legii stipulează, la art.2 alin.(2) lit.a), că „obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare”,

1	„Articolul 1. Obiectul de reglementare Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanţiilor financiare, punerea la dispoziţie şi executarea garanţiilor financiare, dreptul de utilizare a garanţiilor financiare, recunoaşterea contractelor de garanţie financiară cu transfer de proprietate şi a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate şi legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanţiile financiare.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	Potrivit art.1 şi art. 2 alin. (2) lit.a) din proiectul de Lege înaintat, obiect de reglementare sunt contractele de garanţie financiară şi garanţiile financiare constituite din mijloace băneşti, instrumente financiare şi creanţe pecuniare. Astfel, dacă ne referim la garanţiile financiare constituite din mijloace băneşti, legislaţia în vigoare (Legea nr.171/11.07.2012, Legea nr. 62-XVI din 21.03.2008 privind reglementarea valutară, Codul Fiscal etc.) aplică pe larg termenul de garanţie bancară. Respectiv, nu este clar dacă garanţia bancară cade sub incidenţa prevederilor proiectului de Lege propus.	iar mijloacele bănești reprezintă, în sensul proiectului legii, „sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare” (art.4 pct.16)). Articolele sus-indicate transpun prevederile Directivei 2002/47/CE, care definește noțiunea de numerar ca fiind „sume de bani cu care este creditat un cont, în orice monedă, sau creanțe similare rambursabile la cerere, cum ar fi depozitele de pe piața monetară”. Faptul acesta exclude în mod expres bancnotele, conform pct.(18) din preambulul Directivei. Conform proiectului Legii, în scopul identificării obiectului garanției financiare va trebui să se dovedească că mijloacele bănești care constituie obiectul garanției sunt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont. În cazul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, beneficiarul unei garanții în formă de mijloace bănești o poate executa fie prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor garantate, fie prin reținerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligații. A se vedea și art.4 alin.(1) din Directiva 2002/47/CE *Executarea contractelor de garanție financiară.* Directiva nu prevede implicarea într-o formă sau alta a garantului în cazul executării garanției.
		Î.S. „Poșta Moldovei”	Considerăm oportună specificarea în contextul Art. 2, alin. (1), lit. b), ce se subînţelege prin sintagma „suport durabil”.	**Nu se acceptă** Definirea noțiunii de „suport durabil” excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, proiectul Legii a preluat în mare parte conținutul Directivei 2002/47/CE în vederea asigurării compatibilității proiectului de act legislativ cu

	Articolul 2: alineatul (1), lit.b): „(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanţie financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerinţe: b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	Atît în proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, cît şi în proiectul Legii cu privire la contractele de garanţie financiară, urmează a fi definită noţiunea de „suport durabil”.	proiectului de act legislativ cu Directiva. Directiva 2002/47/CE nu definește această noțiune. Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației la fel a considerat irelevantă definirea noțiunii de „suport durabil” în proiectul Legii, avînd în vedere că noțiunea în discuție nu cade sub incidența Directivei 2002/47/CE. Cu titlu informativ menționăm că unele Directive europene definesc sau explică această noțiune. De ex., conform Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Coniliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, „suport durabil înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încît acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adaptată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate”. Această definiție a fost preluată în Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.191-197 din 6.09.2013). Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare definește noțiunea de suport durabil după cum urmează: „Suport durabil – înseamnă orice instrument cu ajutorul căruia investitorul poate stoca informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor

				timp adaptată scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate.”.
2	alineatul (3): „(3) Prezenta lege nu reglementează: a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziţie în calitate de garanţie financiară; b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanţie financiară şi care sînt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispoziţiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.2 întru evitarea interpretărilor ambigue a prevederilor proiectului de Lege propus şi confuziilor cu normele stabilite în Anexa nr.1 B pct.15 din Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări, propunem ca art. 2 alin.(3) din proiectul Legii după lit. b) să fie completat cu lit. c) cu următorul cuprins: „c) drepturile ce decurg din contractele de asigurare de garanţii directe şi/sau indirecte.”.	**Nu se acceptă** Proiectul Legii stipulează, la art.2 alin.(3) lit.b) că acesta nu reglementează drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanție financiară și care sunt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare. Centrul de armonizare a legislației de asemenea a considerat că intenția de reglementare a autorului cu privire la contractele de garanție financiară este în linie cu prevederile Directivei 2002/47/CE.
	alineatul (4): „(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanţiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.2 alin. (4) urmează de specificat expres cazul în care sunt excluse din domeniul de reglementare al prezentei legi garanţiile financiare obiectul cărora îl constituie acţiunile emise de societăţi al căror scop exclusiv este deţinerea de mijloace de producţie care sunt esenţiale pentru desfăşurarea activităţii furnizorului garanţiei sau deținerea de bunuri	**Comentariu** Directiva 2002/47/CE nu detaliează aceste cazuri, nici legile consultate de autorii proiectului ale statelor membre care au transpus Directiva 2002/47/CE nu specifică expres cazurile acestea, o astfel de detaliere exhaustivă fiind imposibilă într-un act legislativ. Conform opiniei exprimate de Centrul de armonizare a legislației în Declarația de compatibilitate, cadrul legislativ nu poate enumera exhaustiv toate cazurile de excludere a acțiunilor descrise la art.2 alin.4) din proiect. O excepție generală, care transpune opțiunea

	mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.”		deținerea de bunuri imobiliare.	oferită statelor membre de Directiva 2002/47/CE la art.1 alin.(4) lit.(b) poate fi detaliată, în caz de necesitate, la nivelul actelor subordonate legii, de implementare, sau ale altor tipuri de acte explicative.
	alineatul (5): „(5) Dacă debitor al creanţelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.191-197, art.619) sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.126-130, art.605), respectivele creanţe pecuniare nu pot constitui obiect al garanţiilor financiare puse la dispoziţia subiecţilor menţionaţi la pct.2) din articolul 3.”	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 2 alin.(5) trimiterile la Legi se vor exclude, sunt de prisos.	**Nu se acceptă** Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*”. Proiectul Legii transpune în legislația națională Directiva 2002/47/CE din 6 iunie 2002 care, la art.1 alin.(2) lit.(c) de asemenea face trimitere la actele normative comunitare relevante.
		BC „ProCredit Bank” S.A.	Considerăm necesar de a enumera exact care creanțe pecuniare pot fi obiect al garanției financiare, deoarece practic la întreg portofoliul de credite contrapărți sunt debitori care se încadrează în noțiunea de „Consumator”, conform Legii nr.202 din 12.07.2012 și noțiunilor de „întreprinderi micro, mici și mijlocii”, conform Legii nr.206 din 07.07.2006.	**Nu se acceptă** Proiectul Legii stipulează expres la art.2 alin.(5) că creanțele pecuniare al căror debitor este un consumator sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția Băncii Naționale a Moldovei și a altor subiecți indicați la pct.2) din art.3 al proiectului Legii.
	Articolul 3:		În scopul stabilirii	

	„Articolul 3. Subiecţii prezentei legi Beneficiarul şi furnizorul garanţiei financiare trebuie să aparţină fiecare uneia dintre următoarele categorii:...”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	concordanţelor legislative şi uniformizării terminologiei cu celelalte acte legislative potrivit art.19 lit. e) din Legea 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, propunem modificarea prevederilor art.3, prin substituirea sintagmei „furnizorul garanției” prin „participantul furnizor al garanţiei”.	**Nu se acceptă** Art.3 din proiect utilizează sintagmele „beneficiar al garanției” și „furnizor al garanției” care sunt conforme cu Directiva 2002/47/CE și care nu necesită a fi substituite.
	Punctul 1) lit.b): „b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;”	Ministerul Finaţelor al Republicii Moldova	La art.3 pct.1), lit.b) de exclus, deoarece nu se cunoaște care autorități publice din Republica Moldova sunt împuternicite să dețină conturi pentru clienți.	**Nu se acceptă** Cu referire la norma art.3 pct.1) lit.b) din proiect, a fost solicitată opinia Centrului de armonizare a legislației. Reproducem în continuare textul din Declarația de compatibilitate: „Art. 3 alin. (1) lit. b) Întrucît transpunerea fidelă a legislaţiei UE asumate în baza Acordului de Asociere se realizează inclusiv şi sub aspectul aplicării eficiente şi efective a legislaţiei armonizate (implementare, punere în aplicare şi asigurarea respectării legislaţiei armonizate), anumite aspecte ale chestiunilor pentru care se solicită clarificări nu pot fi delimitate de situaţia *de facto* sau planurile de dezvoltare a sectorului. Prin urmare, la decizia de includere/excludere a „autorităţilor publice... împuternicite să deţină conturi pentru clienţi” în/din categoria subiecţilor proiectului de Lege, se va ţine seama de situaţia existentă/evoluţiile acestui sector în RM, pentru ca actul normativ armonizat să fie pus în aplicare în integritatea sa. În cazul în care această categorie de subiecţi există sau, la nivel strategic, sunt planuri concrete pentru dezvoltarea sectorului dat, pentru evitarea unei lacune legislative, prevederea urmează a fi menţinută.”. Sugerăm, în acest context,

			consultarea legilor relevante ale altor state (în Croația, de ex., entitățile împuternicite să gestioneze datoria publică sau autorizate să dețină conturi pentru clienți sunt Republica Croația, Banca Națională a Croației, Banca Croată pentru Reconstrucție și Dezvoltare, băncile, companiile de asigurări, Fondul de asigurare în medicină, Agenția Depozitară Centrală ș.a. – art.3 alin.(2) din *Legea privind garanțiile financiare* [12])
	Punctul 3): „3) o entitate supusă supravegherii prudenţiale, şi anume:...”	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 3 punctul 3) trimiterile la Legi se vor exclude, sunt de prisos.	**Nu se acceptă** Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*”. Proiectul Legii transpune în legislația națională Directiva 2002/47/CE din 6 iunie 2002 care, la art.1 alin.(2) lit.(c) de asemenea face trimitere la actele normative comunitare relevante la stipularea unor categorii de beneficiari și furnizori ai garanției.
		Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	În ceea ce priveşte subiecţii garanţiei financiare *„organizaţia de microfinanţare”* şi *„asociaţie de economii şi împrumut”* respectiv din lit.c) şi d) ale pct. 3) al art. 3, aceştia nu îşi găsesc noţiuni identice în cadrul lit.(c) a alin. (2) al art.1 al Directivei nr.2002/47/CE, iar Legea nr.280 din 22.07.2004 cu privire la organizaţiile de microfinanţare şi Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr.139 din 21.06.2007 la care se face trimitere întru definirea noţiunilor în cauză, nu transpun nici un act comunitar. În context, introducerea	**Comentariu** Organizațiile de microfinanțare și asociațiile de economii și împrumut au fost excluse din proiectul legii la recomandarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

			subiecţilor în cauză necesită a fi justificată în Tabelul de concordanţă, precum şi în Nota de argumentare.	
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 3 pct. 3) se va exclude lit. c), în condiţiile în care în conformitate cu prevederile art.9 din Legea nr. 280-XV din 22.07.2004 cu privire la organizaţiile de microfinanţare activitatea organizaţiilor de microfinanţare este monitorizată de către C.N.P.F. şi nu este supusă supravegherii prudenţiale. Mai mult, organizaţiile de microfinanţare nu sunt în drept să colecteze prin ofertă publică fonduri rambursabile de la populaţie (art.8 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 280-XV din 22.07.2004 cu privire la organizaţiile de microfinanţare), ori preambulul proiectului menţionează transpunerea Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanţie financiară (*în continuare* - Directiva 2002/47/CE), iar conform prevederilor art.1 alin. (2) lit.c) şi i) al acesteia, furnizorul/beneficiarul de garanţie este o instituţie de credit definită conform art.1 alin.(1) din Directiva 2000/12/CE şi reprezintă o întreprindere a cărei activitate constă inclusiv în primirea de fonduri rambursabile de la populaţie; - se va exclude lit.d), în condiţiile în care în conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr.139-XVI din 21.06.2007, asociaţiile de economii şi împrumut nu sunt în drept să furnizeze garanţii financiare.	**Se acceptă** Organizațiile de microfinanțare și asociațiile de economii și împrumut au fost excluse din cercul de subiecți ai proiectului de lege.
	Punctul 3) literele c), d), g), h) și i): „c) o organizație de microfinanțare, astfel cum este definită în Legea nr. 280-XV din 22			

3	nr. 280-XV din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138-146, art.737), cu modificările și completările ulterioare; d) o asociaţie de economii şi împrumut, astfel cum este definită în Legea nr. 139-XVI din 21 iunie 2007 cu privire la asociaţiile de economii şi împrumut (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.112-116, art.506), cu modificările și completările ulterioare; g) un asigurator (reasigurator), precum şi un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, astfel cum sînt definiţi în Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 47-49, art. 213), cu modificările și completările ulterioare; h) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La pct.3), lit. g) - Considerăm oportun de a completa normele date cu prevederi privind exceptarea extinderii prezentelor reglementări asupra agenţilor de asigurare persoane fizice, care nu cad sub incidenţa prezentei legi. Conform art.47 alin.(1) din Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări, agentul de asigurare este unul dintre intermediarii în asigurări, iar art.48 alin.(1) prevede că, agentul de asigurare poate fi şi o persoană fizică.	**Se acceptă** La art.3, pct.3 lit.e) textul „precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări” a fost exclus.
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La pct.3) lit.g), propunem excluderea sintagmei „precum şi un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări”, avînd în vedere că, potrivit art.1 alin.(2) lit.c) din Directiva 2002/47/CE, intermediarii în asigurări/reasigurări nu cad sub incidenţa categoriilor de instituţii care pot fi beneficiari ai garanţiei sau cei care constituie o garanţie, precum şi că intermediarii în asigurări şi/sau reasigurări nu sunt supuşi supravegherii prudenţiale.	**Se acceptă** La art.3 pct.3) lit.e), textul „precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări” se exclude.
			Beneficiarii şi furnizorii garanţiei financiare menţionaţi în pct.3) al articolului 3, care transpune alin.(2) al art.1 al Directivei nr.2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanţie financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene L 168/43 din 27 iunie 2002, sunt definiţi prin referinţe la alte acte, respectiv naţionale şi comunitare, precum în Directivă. Totodată, unele	**Comentariu** Directiva 85/611/CEE din 20.12.1985 a fost abrogată cu efect de la data de 1 iulie 2011 (a se vedea art.117 din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de

definit în Legea privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare; i) o societate de administrare fiduciară a investiţiilor, astfel cum este definită în Legea privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;"	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	definiţii din legile Republicii Moldova la care se face trimitere în punctul vizat nu sunt în deplină concordanţă cu respectivele definiţii din actele Uniunii Europene. În special, putem menţiona *„organismul de plasament colectiv în valori mobiliare"* din lit. h) a pct. 3), descris prin referinţă la art. 6 al Legii nr. 171 din 11.07.2012 privind piaţa de capital în raport cu noţiunea de *„organism de plasament colectiv în valori mobiliare"* din art.1, alin. (2) al Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE din 20.12.1985 de coordonare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), după cum a fost modificată şi completată ulterior, precum şi *„societatea de administrare fiduciară a investiţiilor"* din lit.i) a pct.3), definită prin referinţă la art. 6 al Legii privind piaţa de capital în raport cu *„societate de gestionare"* definită în Directiva nr. 85/611/CEE.	Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)). Directiva 2009/65/CE a fost transpusă în legislația națională în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital, la care face referință proiectul Legii în indicarea categoriilor de beneficiari și furnizori ai garanției a entităților de la art.3 pct.3) lit.b) și lit.f). Pentru conformitate, a se vedea Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital (ultimul alineat din preambul). Menționăm că, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare au fost excluse din categoriile de subiecți ai legii la propunerea Comisiei Naționale a Pieței Financiare.
		La pct.3) se va exclude lit. h) avînd în vedere următoarele. Un OPCVM de tip fond de investiții nu este persoană juridică, respectiv nu poate fi subiect al legii, din numele lui acționează societatea de administrare fiduciară a investițiilor (SAFI) care, totodată este societate de investiții cu licență de categoria B sau C (a se vedea noțiunea din art.6 din Legea privind piața de capital), care este deja enumerată în art.3 lit.b) din proiect. Referitor la compania	

		Comisia Națională a Pieței Financiare	**investițională, în sensul prevederilor art.92 (5) din Legea 171/2012, compania investițională care se autoadministrează urmează să respecte toate normele legale aplicabile SAFI, inclusiv obținerea licenței de societate de investiții de categoria B sau C, astfel ca societate de investiții va fi subiect al legii. Totodată, companiile investiționale care nu se vor autoadministra vor fi obligate să încheie un contract de administrare fiduciară a investițiilor cu SAFI (a se vedea art.90 alin.(2) din Legea 171/2012), care va acționa în numele companiei investiționale, inclusiv la încheierea oricăror tipuri de contracte. Astfel, nu vedem necesitatea includerii printr-o literă separată a OPCVM-urilor, cu atît mai mult că art.89 din Legea 171/2012 interzice acordarea/obținerea oricărui tip de credit, fiind permisă doar obținerea unui credit – pentru procurarea imobilelor necesare pentru desfășurarea activității.** **Se va exclude lit.i), întrucît conform Legii nr.171/11.07.2012 societatea de administrare fiduciară a investiţiilor este o societate de investiţii care deţine licenţă de categoria B sau C şi se încadrează la lit.b) „o societate de investiţii”.**	**Se acceptă** **La art.3 pct.3), lit.h) se exclude.** **Se acceptă** **La art.3 pct.3), lit.i) se exclude.**
	Punctul 4): „4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de	Î.S. „Poșta Moldovei”	Este necesară definirea conceptului de „piețe futures” din cuprinsul Art.3, pct.4).	**Nu se acceptă** Pct.4) din art.3 al proiectului Legii transpune art.1 alin.(2) lit.(d) din Directiva 2002/47/CE și este compatibil cu aceasta. La fel ca și Directiva indicată, prezentul proiect de Lege nu reprezintă actul legislativ relevant pentru a defini categoriile de piețe financiare.

	compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova,____), inclusiv persoane juridice similare care activează pe pieţele futures, de opţioane şi de derivative, care nu cad sub incidenţa prevederilor legii menţionate şi persoane juridice care acţionează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane care includ orice deţinător de obligaţiuni ori de alte titluri de creanţă sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La pct.4) - Considerăm inoportună referinţa la un act legislativ care nu este încă adoptat.	**Nu se acceptă** Intrarea în vigoare a Legii reclamă un cadru legal corelat acesteia pentru a fi posibilă punerea în aplicare din acel moment. Proiectele de Legi în vederea transpunerii Directivei 98/26/CE din 19 mai 1998 și a Directivei 2002/47/CE din 6 iunie 2002 au fost elaborate și urmează a fi prezentate spre aprobare concomitent, avînd în vedere că, din punct de vedere al abordării contractelor de garanție financiare, Legea cu privire la contractele de garanție financiară poate fi considerată o completare a Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, după cum Directiva 2002/47/CE a fost considerată o „ramură” și o completare a Directivei 98/26/CE.
		Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm că redacţia propusă a pct. 4), respectiv, referinţa la un proiect de lege care poate să nu fie adoptat în general sau adoptat şi pus în vigoare mult mai tîrziu decît prezentul proiect, necesită a fi reformulată, cu indicarea în Nota de argumentare a modificării sau completării ulterioare în cazul adoptării şi intrării în vigoare a Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare.	**Nu se acceptă** A se vedea comentariul de mai sus pentru pct.4).
	Articolul 4: „Articolul 4. Noțiuni În sensul prezentei	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii	Considerăm oportună completarea articolului cu noţiunea *„bancă centrală”* sau *„altă bancă centrală”,* întru clarificarea prevederii	**Nu se acceptă** Pct.2) din art.3 al proiectului Legii transpune art.1 alin.(2) lit.(b) din Directiva 2002/47/CE. La fel ca și Directiva indicată, prezentul proiect de Lege nu reprezintă actul legislativ relevant pentru a defini noțiunea de „bancă centrală”. Pentru claritatea textului, sintagma

legi, noţiunile de mai jos se definesc după cum urmează:...”	Moldova	referitoare la aceasta din pct. 2) al art. 3.	„alta banca centrala” a fost substituită cu sintagma „banca centrală a unui alt stat”, avându-se în vedere o bancă centrală, alta decît Banca Națională a Moldovei, care este banca centrală a Republicii Moldova (art.1 alin.(1) din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei).
Punctul 1): *„1) bancă de dezvoltare multilaterală* - o bancă de dezvoltare internaţională şi regională, cum ar fi: Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporaţia Financiară Internaţională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiţii - Nordic Investment Bank,	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Dat fiind faptul că pct. 1) al prezentului articol transpune noţiunea *„bancă de dezvoltare multilaterală”* din Directiva nr.2006/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 14.06.2006 privind iniţierea şi exercitarea activităţii instituţiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 177/1 din 30.06.2006 (ceea ce nu este stipulat în Nota de argumentare), considerăm că este necesar de menţionat acest fapt în Tabelul de concordanţă, precum şi în textul proiectului după partea introductivă. Totodată, reieşind din considerentele că Directiva menţionată a fost abrogată prin Directiva nr.2013/36/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26.06.2013 cu privire la accesul la activitatea instituţiilor de credit şi supravegherea prudenţială a instituţiilor de	**Nu se acceptă** Proiectul Legii nu transpune Regulamentul (UE) nr.575/2013 și acesta nu poate fi inclus în textul legii ca act comunitar transpus de prezentul proiect. Pentru a induce mai multă claritate proiectului Legii, autorii au considerat binevenit să indice în proiect care bănci sunt considerate bănci de dezvoltare multilaterală, iar lista acestora a fost preluată din Regulamentul (UE) nr.575/2013. În tabelul de concordanță se indică

	Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiţii – European Investment Bank, Fondul European de Investiţii - European Investment Fund, Agenţia pentru Garantarea Investiţiilor Multilaterale - Multilateral Investment Guarantee Agency, Facilitatea Internaţională de Finanţare în favoarea Imunizării - International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare – Islamic Development Bank;”		credit şi a firmelor de investiţii, care nu conţine prevederi referitoare la bănci de dezvoltare multilaterală, propunem armonizarea pct.1) al art.4 al proiectului cu art. 117 al Regulamentului nr. 575/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26.06.2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi societăţile de investiţii şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176/1 din 27.06.2013, cu stipulările relevante în Tabelul de concordanţă şi în textul proiectului după partea introductivă, conform pct.16 al Regulamentului privind mecanismul de armonizare a legislaţiei.	în tabelul de concordanță se indică acest fapt. Totodată, denumirile a 3 bănci care se regăsesc la alin.(1) al art.117 din Regulamentul (UE) nr.575/2013, dar nu sunt incluse la alin.(2) în lista băncilor expunerilor față de care li se aplică o pondere de risc 0%, nu au fost incluse în această listă din motive de prudență bancară.
	Punctul 3): „3) *clauză de compensare cu* *exigibilitate imediată* - o clauză a contractului de garanţie financiară sau un contract din care face parte integrantă contractul de garanţie financiară, sau, în			

	absenţa unei asemenea clauze, orice dispoziţie legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al nettingul-ui, compensării sau în alt mod, se realizează următoarele: obligaţiile părţilor devin imediat exigibile şi sînt exprimate printr-o obligaţie de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligaţiilor părţilor calculată la acel moment sau se sting şi sînt înlocuite printr-o obligaţie de plată a unei astfel de sume; și/sau sînt stabilite datoriile reciproce ale părţilor în temeiul acestor obligaţii, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părţi suma netă egală cu diferenţa acestor datorii;”	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 4 pct.3) - nu este clară utilizarea separată a termenilor „netting” şi „compensare”, întrucît în proiectul de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare definiţia noţiunii de „netting” este echivalentă cu cea a noţiunii de „compensare” din Directiva 98/26/CE.	**Comentariu** A se vedea art.2 alin.(1) lit.(n) din Directiva 2002/47/CE, varianta engleză, care se referă la aplicarea distinctă a netting-ului sau compensării (set-off). Precizăm că traducerea Directivei în limba română este imprecisă, deoarece varianta în engleză a acesteia nu stipulează expres aplicarea netting-ului prin novație. Pentru claritatea textului, în vederea evitării confuziilor referitoare la netting și compensare, la art.4, pct.3) după cuvîntul „compensării” se completează cu cuvîntul „reciproce” (a se vedea și Directiva 2014/59/UE din 15 mai 2014, art.2, alin.(1) pct.(98) și (99)).
	Punctul 7): „*7) cont relevant*- registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind punerea la dispoziţie a garanţiilor financiare sub	Ministerul Afacerilor	Pct.7) *„cont relevant”* nu este în deplină concordanţă cu art. 2, alin. (1), lit. (h) a Directivei nr. 2002/47/CE. În context,	**Se acceptă parțial** Pct.7) din art.4 al proiectului Legii este în concordanță cu art.2 alin.(1)

4	formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului. Registrul sau contul poate fi ţinut de beneficiarul garanţiei financiare;”	Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	propunem armonizarea punctului în cauză cu prevederile comunitare sau, după caz, argumentarea transpunerii parţiale în Tabelul de concordanţă.	lit. (h) din Directiva 2002/47/CE. Pentru o transpunere mai fidelă a lit.h), prima propoziție se completează la sfîrșit cu cuvintele „în cadrul unui contract de garanție financiară”.
	Punctul 8): „8) *creanțe pecuniare* - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noţiunea „8) creanţe pecuniare” - În scopul respectării art.19 lit. a) şi lit. h) din Legea nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, considerăm relevant de a expune noţiunea „creanţe pecuniare” în următoarea redacţie: „creanţă pecuniară - drept/instrument pecuniar negociabil de datorie sau alt drept/instrument echivalent, precum şi orice drept/instrument negociabil care acordă dreptul de a achiziţiona o altă creanţă pecuniară negociabilă prin substituire sau schimb”.	**Nu se acceptă** Noțiunea propusă nu corespunde definiției de „creanțe private” din Directiva 2002/47/CE.
		Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova	Articolul 4 punctul 8), *creanțe pecuniare* - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite; Creanță pecuniară este creanță pecuniară.?, credem că urmează de exclus cuvîntul pecuniare.	**Se acceptă** Noțiunea „creanțe pecuniare” a fost modificată și va avea următorul cuprins: „8) *creanțe pecuniare* –creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;”
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 4 pct.8) - evidenţiem faptul că definirea noţiunii de „creanţe pecuniare” se realizează prin utilizarea aceluiaşi termen. Or, tehnica legislativă implică respectarea normelor limbii literare şi a preciziei (art.3 alin.(2), art.5 alin.(2) Legea	**Se acceptă** Noțiunea „creanțe pecuniare” a fost modificată, a se vedea textul de mai sus.

		alin.(2), art.5 alin.(2) Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative).	
Punctele 12)- 14): *„12) garanţie financiară* - mijloace bănești, instrumente financiare sau creanţe pecuniare, puse la dispoziţie în vederea asigurării executării obligaţiilor financiare garantate; 13) *instrumente financiare* - acţiuni ale societăţilor comerciale şi alte valori mobiliare echivalente cu acţiuni ale societăţilor comerciale, obligaţiuni şi alte titluri de creanţă, dacă acestea sînt negociabile pe piaţa de capital, precum şi orice alte titluri care sînt în mod normal negociate şi care dau dreptul de a dobîndi asemenea acţiuni, obligaţiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unităţi ale	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Importanţa punctelor 12) şi 14) ale prezentului articol fiind incontestabilă, considerăm totuşi că prezenţa acestora necesită a fi motivată în Tabelul de concordanţă, deoarece acestea nu se regăsesc în lista noţiunilor din art. 2 al Directivei nr. 2002/47/CE.	**Se acceptă** Motivarea este inclusă în Tabelul de concordanță.
	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noţiunea „13) instrumente financiare” - Propunem excluderea sintagmei „ale societăţilor comerciale” din noţiune, în conformitate cu definiţia din art.4 alin.(3) din Legea nr.171 din 11.07.2012 şi art.2 lit.(e) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului Uniunii Europene din 06.06.2002 privind contractele de garanţie financiară. Propunerea dată va exclude situaţiile incerte, care ar putea să apară pentru beneficiarii şi furnizorii de garanţii financiare, în condiţiile în care, acţiunile sunt valorile mobiliare emise şi plasate de societăţile pe acţiuni şi, care, la rîndul lor, pot să nu aparţină emitentului.	**Se acceptă** La art.4 pct.13), în noțiunea „instrumente financiare” cuvintele „ale societăților comerciale” se substituie cu cuvintele „emise de societățile pe acțiuni”.
	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4 pct. 13) - cuvintele „unităţi ale organismelor de plasament colectiv” se vor substitui cu cuvintele „unităţi (titluri) emise de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare”, în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 171/11.07.2012.	**Se acceptă** A se vedea art.4 pct.13)
			Comentariu Art.1 alin.(4) lit.(b) din Directiva

	organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieţei monetare şi orice creanţe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente; *14) întreprinderi afiliate* - două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă care controlează una sau mai multe filiale și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;"	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4 pct.14) - se propune corelarea definiţiei noţiunii de „întreprinderi afiliate" cu prevederile Codului Civil.	2002/47/CE transpus de proiectul Legii la art.2 alin.(4) se referă la întreprinderile afiliate astfel cum sunt definite în Directiva 83/349/CEE. Directiva 83/49/CEE a fost abrogată, iar prevederile ce definesc întreprinderea afiliată se regăsesc în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi (art.2 pct.9-12). În vederea delimitării clare a domeniului de aplicare a legii, autorii proiectului au considerat necesară concretizarea termenului de „întreprinderi afiliate" prin transpunerea completă a prevederii corespondente din Directivă. Codul civil nr.1107/2002 prevede mai multe tipuri de afiliere, dar considerăm că nu toate sunt relevante în sensul prezentului proiect de lege. Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației a susținut definirea în proiectul Legii a noțiunii „întreprinderi afiliate" preluată din Directiva 2013/34/UE, fapt ce va asigura claritate și ușurință în parcurgerea actului de către adresanți.
	Punctul 17) (actual 18): *„17) proceduri de lichidare* - proceduri colective care implică valorificarea activelor şi distribuirea mijloacelor bănești obținute către creditori, acționari, asociați sau membri, după caz, proceduri care presupun orice intervenţie a autorităților	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Întru asigurarea clarităţii prevederilor pct.17) şi a corespunderii acestora prevederilor lit. (j) a alin. (1) al art. 2 al Directivei nr.2002/47/CE, propunem completarea noţiunii respective cu cuvintele *„sau nu"* după sintagma *„indiferent dacă sînt".*	**Se acceptă** La art. 4, punctul 17) (actual 18) după cuvintele „indiferent dacă sînt" se completează cu cuvintele „sau nu".

	autorităţilor administrative ori judiciare, indiferent dacă sînt cauzate de insolvabilitate sau sînt voluntare ori obligatorii;".			
	Punctul 18) (actual 16): *„18) mijloace bănești* – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele băneşti sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi.".	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Referitor la pct. 18) (noțiunea *„mijloace bănești"*) în raport cu art. 2, alin. (1), lit.(d) a Directivei nr. 2002/47/CE (noțiunea „numerar"), considerăm că propoziția „Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi "din punctul vizat necesită a fi argumentată în Tabelul de concordanță și în Nota de argumentare.	**Comentariu** Norma privind mijloacele bănești sub formă de numerar a fost introdusă în scopul transpunerii fidele a pct.18 din preambulul Directivei. Acesta prevede că noțiunea de „numerar" exclude în mod expres bancnotele. Explicațiile respective sunt incluse în Tabelul de concordanță și nu necesită a fi incluse în Nota de argumentare avînd în vedere că se transpune o normă a Directivei.
	Articolul 7: „(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, executarea sau admiterea ca probă a contractelor de garanţie financiară, precum şi punerea la dispoziţie a garanţiei financiare în temeiul unui contract de garanţie financiară nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi. (2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6 alin. (3) din	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	La alin.(1), considerăm oportună substituirea cuvîntului *„executarea"* cu sintagma *„caracterul executoriu"* sau cu termenul *„opozabilitatea",* întru ajustarea la termenul utilizat în alin. (1) al art. 3 al Directivei nr. 2002/47/CE.	**Se acceptă** La art.7 alin.(1), cuvîntul „executarea" a fost substituit cu cuvintele „caracterul executoriu.".
				Nu se acceptă Invocarea art.3 alin.(10) din Legea nr.1134/1997, a art. 32 alin.(2) și alin. (4) și art.123 alin(1) lit.e) și alin.(2) din Legea nr.171/2012 în vederea reformulării art.7 alin.(2) și (3) din proiectul Legii nu este clară. În scopul simplificării utilizării garanțiilor financiare, proiectul Legii stabilește faptul că încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziția

alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziţie a creanţelor pecuniare în calitate de garanţie financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanţii financiare nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi, precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanţei pecuniare puse la dispoziţie în calitate de garanţie financiară. (3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalităţi se înţelege perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită, depunerea cererilor la autorităţi publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicaţie oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităţilor publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Alin.(2) şi alin.(3) - În scopul excluderii neclarităţilor şi interpretărilor propunem reformularea normelor expuse luînd în consideraţie prevederile privind publicarea informaţiei şi/sau informarea obligatorie a autorităţilor publice, conform art.3 alin.(10) din Legea nr.1134-XIII din 02.04.1997 privind societăţile pe acţiuni; art.32 alin.(2) şi alin.(4) şi art.123 alin.(1), lit.e) şi alin.(2) din Legea nr.171 din 11.07.2012.	beneficiarului a garanției financiare nu sunt condiționate de îndeplinirea vreunei formalități, ci doar de probarea în scris. Norma de la art.7 alin.(2) se referă la utilizarea creanțelor pecuniare (adică a creditelor bancare) în calitate de garanții financiare și stabilește căror formalități nu vor fi supuse aceste garanții (înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare). Propunerea legislativă are în vedere lărgirea tipurilor de active care pot face obiectul contractelor de garanție financiară, prin includerea în această categorie a creanțelor pecuniare care pot fi utilizate în operațiuni de creditare, inclusiv pentru operațiuni cu banca centrală. Nu este clară propunerea de informare obligatorie a autorităților publice (care?), iar Legea 171/2012 nu statuează expres că constituirea garanțiilor financiare în formă de creanțe pecuniare constituie eveniment care afectează activitatea emitentului. Adițional menționăm că la art. 3 din Legea privind societățile pe acțiuni alin.(10) a fost recent abrogat prin Legea nr.106 din 28.05.2015.
	Î.S. „Poșta Moldovei”	Excluderea din cuprinsul Art. 7, alin. (3) a sintagmei „perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită”.	**Nu se acceptă** Art.7 alin.(3) transpune pct.(10) din Preambulul Directivei 2002/47/CE.
	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării	Alineatele (3)-(6) ale art. 7, precum şi art.10 nu transpun prevederile Directivei nr. 2002/47/CE după cum a fost modificată şi completată ulterior, însă constituie un vid legislativ naţional, ceea ce	**Comentariu** Art.7 alin.(3) și (4) transpun pct.(10) din Preambulul Directivei 2002/47/CE, iar alin.(5) și (6) sunt prevederi cu caracter național și au fost propuse ca urmare a modificărilor aduse Legii cu privire la gaj prin Legea nr.173 din 25.07.2014 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative şi Legea nr.180 din 25.07.2014 pentru modificarea și completarea unor

	privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligaţiilor financiare garantate sau orice alt aspect. (4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanţiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decît instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalităţi, în sensul alin.(1) din prezentul articol. (5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5^1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu	Europene al Republicii Moldova	necesită a fi menţionat expres şi justificat în Tabelul de concordanţă. În acelaşi timp, netranspunerea art.10 - 13 din Directiva vizată trebuie la fel argumentată în cadrul Tabelului de concordanţă.	acte legislative. Art.10 a fost introdus în scopul evitării interpretării echivoce a prevederilor din Legea cu privire la contractele de garanţie financiară. Art.10-13 din Directiva 2002/47/CE nu necesită transpunere avînd în vedere că Republica Moldova nu este stat-membru UE. Faptul acesta este indicat în Tabelul de concordanță.
5		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" S.A.	La articolul 7 alineatele (5)-(8) reprezintă, de fapt, excepţii de la regula menţionată la alineatul (1). De aceea, propunem, în scopul excluderii caracterului dubios şi contradictoriu al articolului, precum şi asigurării transpunerii acquis-ului UE, de exclus alineatele (5)-(8), iar alineatul (1) de completat cu următoarea sintagmă: „cu excepţiile prevăzute de legislaţia în vigoare.".	**Nu se acceptă** A se vedea argumentele de mai sus. La art.7, alin.(7) și (8) sunt preluate din Directiva 2002/47/CE (art.3 alin. (2) și (3)).

	din 30 iulie 2001 cu privire la gaj, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol. (6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobîndirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.251 alin.(1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol. (7) Prevederea alin. (1) din prezentul articol nu afectează aplicarea prezentei legi numai din momentul punerii la dispoziţie a garanţiei financiare, dacă punerea la dispoziţie poate fi probată printr-un înscris şi dacă contractul de garanţie financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil. (8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Lit.a) a alin.(8) art.7 stabileşte dreptul de compensare faţă de creditorul creanţei pecuniare sau faţă de persoanele cărora creanţa a fost gajată sau cesionată, în timp ce lit.(i) a alin.(3) al art.3 al Directivei nr. 2002/47/CE, modificată prin Directiva nr. 2009/44/CE prevede şi alte modalităţi de mobilizare a creanţei pecuniare. Propunem ca compatibilitatea parţială în cauză să fie justificată în Tabelul de concordanţă.	**Comentariu** Posibilitatea mobilizării creanței pecuniare într-un alt mod nu este prevăzută avînd în vedere prevederile legislației naționale de constituire a garanției (prin gajare sau cesiune). De asemenea, cuvîntul „mobilizare” nu este legal consacrat în legislația de domeniu a Republicii Moldova. A se vedea și tabelul de concordanță.

	nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanţei pecuniare poate renunţa legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la: a) dreptul de compensare a obligaţiilor sale faţă de creditorul creanţei pecuniare sau faţă de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanţă pecuniară în calitate de garanţie; b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanţei pecuniare de a furniza informaţii cu privire la creanţa pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanţie.”.			
	Articolul 8 litera b): „Articolul 8. Modalităţi de executare a garanţiei financiare b) în cazul			**Comentariu** Pentru a face posibilă punerea în aplicare a prevederilor transpuse din Directiva 2002/47/CE, art.572 alin.(2) și art.665 alin.(1) din Codul

6	instrumentelor financiare şi al creanţelor pecuniare, prin vînzarea sau însuşirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligaţiilor financiare garantate ori prin reţinerea instrumentelor financiare şi/sau a creanţelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligaţii.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Art.8 lit. b) şi art.11 urmează a fi corelate cu prevederile art.572 alin.(3) şi art.665 alin. (1) din Codul Civil, care interzic stingerea obligaţiilor din contul transmiterii directe a valorilor mobiliare.	alin.(3) și art.665 alin.(1) din Codul Civil, precum și art.61 alin.(2) din Legea cu privire la gaj se propune a fi modificate prin proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Centrul de armonizare a legislației a susținut intenția autorului proiectului de Lege de a opera modificări la Codul Civil art.572 alin. (3), art.665 alin.(1) și la Legea cu privire la gaj art.61 alin.(2) în vederea creării unui cadru legislativ comun în materie de stingere a obligațiilor din contul transmiterii directe a valorilor mobiliare.
	Articolul 9, alineatele (4) și (5): „(4) Executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit	Î.S. „Poșta Moldovei”	În vederea evitării unor eventuale abuzuri ce pot apărea la interpretarea prevederilor Legii, este necesară reformularea Art. 9, alineatele (4) şi (5) prin definirea textului *„manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”* sau specificarea criteriilor în baza cărora se poate aprecia maniera rezonabilă din punct de vedere comercial.	**Nu se acceptă** Alin.(4) și (5) din art.9 transpun alin. (6) al art.4 și pct.17 din preambulul Directivei 2002/47/CE. Definirea noțiunii „manieră rezonabilă din punct de vedere comercial” excede cadrul de reglementare al legii. În conformittae cu prevederile proiectului Legii (preluate din Directivă), instanțele de judecată sunt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial. Conform pct.17 din preambul, controlul pe care instanțele de judecată pot să-l exercite în legătură cu constituirea sau evaluarea garanției financiare *„ar trebui să permită autorităților judiciare să verifice dacă executarea și evaluarea s-au efectuat <u>într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial</u>”.* Pentru claritate, menționăm că executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi

7	înţelegerii dintre părţi. (5) Instanţele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înţelegerii dintre părţi.".			garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial presupune asigurarea obținerii celui mai bun preț pentru respectivele garanții financiare. Remarcăm că prevederi similare în acest sens se regăsesc în Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012.
		Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm că sintagma *„potrivit înțelegerii dintre părți”* la alin. (4) și (5) ale art. 9 nu este în deplină concordanță cu alin. (6) al art. 4 al Directivei nr. 2002/47/CE, iar în unele cazuri ar putea intra în contradicție cu sintagma *„într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”* din ambele alineate. În context, propunem revizuirea prezentei redacții a alineatelor în cauză întru excluderea sintagmei *„potrivit înțelegerii dintre părți”* sau subordonarea acesteia clauzei de *„manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”*. Totodată, considerăm necesară stipularea expresă a transpunerii pct. (17) din preambulul Directivei nr. 2002/47/CE la punctul Tabelului de concordanță care să se refere la alin. (5) al art. 9.	**Se acceptă** La alin.(4) și (5) din art.9 cuvintele „potrivit înțelegerii dintre părți” au fost excluse. Stipularea transpunerii pct. (17) din preambulul Directivei 2002/47/CE este indicată în Tabelul de concordanță.
8	Articolul 11: „Articolul 11. Dispoziţii generale privind exercitarea dreptului de utilizare În cazul în care contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate prevede astfel,	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii	Considerăm oportun de completat art. 11 cu sintagma *„și în măsura în care”* după sintagma *„în cazul în care”,* în scopul asigurării	**Se acceptă** La art.11 cuvintele „În cazul” se substituie cu cuvintele „Dacă și în

	beneficiarul garanţiei financiare are dreptul de utilizare a garanţiei în condiţiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.”.	Moldova	concordanţei depline cu prevederile alin.(1) al art.5 al Directivei nr. 2002/47/CE.	măsura”.
9	Articolul 12, alineatul (2), litera a): „a) fie să restituie garanţia, în cazul în care obligaţia principală este îndeplinită;”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.12: Alin.(2), lit. a) - În scopul aplicării corecte a prevederilor reglementate, este necesară definirea termenului de „obligaţie principală”.	**Se acceptă** La art.12 alin.(2) lit.a), sintagma „obligația principală” a fost substituită cu sintagma „obligația financiară garantată”.
10	Articolul 14, alineatul (2): „(2) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condiţiile prevăzute la art.9 alin.(2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părţi.”.	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	La începutul alin.(2) al art.14, propunem substituirea cuvîntului *„Clauza”* cu sintagma *„Executarea clauzei”*, întru asigurarea corespunderii alineatului vizat cu alin. (2) al art.7 al Directivei nr.2002/47/CE. În același timp, în scopul asigurării corectitudinii referințelor din prezentul alineat în raport cu prevederile menționate ale Directivei, considerăm necesară substituirea sintagmei *„art.9 alin.(2)”* cu sintagma *„art.8, alin. (2)”*.	**Se acceptă parțial** La art.14 alin.(2), cuvîntul „Clauza” se substituie cu cuvintele „Aplicarea unei clauze” , pentru a asigura corespunderea cu varianta în limba engleză a Directivei. La art.14 alin.(2) al proiectului Legii referința la art.9 alin.(2) este corectă și este similară cu referința la art.4 alin.(4), prevăzută la art.7 alin.2 din Directiva 2002/47/CE
			Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate. Se face referire la: *• imposibilitatea declarării nule a contractelor de garantie financiară și a garanțiilor financiare,* *• ziua dispunerii măsurii de restructurare sau deschiderii*	

			restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare. Articolul 2 al Legii insolvabilităţii prevede următoarele noţiuni: perioadă de observaţie perioadă cuprinsă între data admiterii cererii introductive spre examinare şi data intentării procedurii de insolvabilitate sau data confirmării planului procedurii de restructurare, sau, după caz, data intrării în faliment; procedură accelerată de restructurare procedură prin care debitorul, după o perioadă de observaţie, intră direct în procedură de restructurare; procedură colectivă procedură în care creditorii recunoscuţi validaţi participă împreună la urmărirea și la recuperarea creanţelor lor, în modalităţile prevăzute de prezenta lege; procedură a falimentului procedură de insolvabilitate concursuală colectivă şi egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării patrimoniului acestuia pentru acoperirea pasivului; procedură de insolvabilitate procedură prin care debitorul intră, după o perioadă de observaţie, în procedură de restructurare sau în procedură a falimentului; procedură de restructurare una dintre procedurile procesului de insolvabilitate care se aplică debitorului și care presupune întocmirea, aprobarea, implementarea şi respectarea unui plan complex de măsuri în vederea remedierii financiare	
	Articolul 15: „Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate …”.	Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova		**Comentariu** Articolul 15 transpune fidel art.8 din Directiva 2002/47/CE. Principiul enunțat de respectiva Directivă, conform căruia anumite dispoziții ale legislației în domeniul insolvabilității nu se aplică contractelor de garanție financiară, a fost preluat și în proiectul Legii. Proiecul consolidează certitudinea juridică a unor astfel de contracte, fiind vizate în special acele dispoziții care ar împiedica executarea efectivă a garanției financiare sau ar genera incertitudini în ceea ce privește validitatea unor clauze referitoare la compensarea cu exigibiltate imediată sau la constituirea garanțiilor suplimentare, înlocuirea ori retragerea surplusului de garanții. Deschiderea unei proceduri de restructurare sau faliment a obligatului principal sau a altui furnizor al garanției financiare nu afectează valabilitatea contractelor de garanție financiară care au fost încheiate sau a garanțiilor financiare care au fost puse la dispoziția beneficiarului într-una

11			economice a debitorului şi achitării datoriilor acestuia conform programului de plată a creanţelor; procedură simplificată a falimentului procedură prin care debitorul intră direct în procedura falimentului după o perioadă de observație sau odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate; • în Legea insolvabilităţii nu sînt astfel de noţiuni ca: măsură de restructurare sau procedură de lichidare. • proiectul de Lege cu privire la contractele de garanţie financiară art. 15 interzice declararea nulă a contractelor de garanţie financiară. Aceste interdicţii sînt aplicabile în cazul unor proceduri care nu se regăsesc în legea insolvabilităţii. • Dacă să presupunem că se referă la una din procedurile indicate în Legea insolvabilităţii indicate mai sus, în cadrul acestor proceduri garanţiile şi contractele menţionate se încheie doar de administrator/lichidator, cu acordul creditorilor, indiferent de data intentării procedurii de restructurare sau de lichidare. • Considerăm necesar de concretizat unele aspecte ale articolului 15.	dispoziția beneficiarului într-una din modalitățile prevăzute în proiectul Legii. La fel ca și Directiva 2002/47/CE, proiectul Legii își propune să simplifice procedurile de constituire a garanțiilor financiare, să consolideze certitudinea juridică la utilizarea garanțiilor și să reducă riscurile pentru participanții pieței.
	alineatul (2): „(2) În cazul în care un contract de garanţie financiară a fost încheiat sau o obligaţie		La art.15 alin.(2) al proiectului Legii cu privire la contractele de garanţie financiară se prevede că în cazul în care un contract de garanţie financiară a fost încheiat în ziua începerii măsurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul	**Comentariu** Norma de la art.15 alin.(2) din proiectul Legii asigură o transpunere fidelă a art.8 alin.(2) din Directiva 2002/47/CE din 6 iunie

	financiara garantată a luat naştere ori o garanţie financiară a fost pusă la dispoziţie în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul îşi va produce efectele şi va fi opozabil terţilor, dacă beneficiarul garanţiei financiare poate dovedi că nu a cunoscut şi nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	**începerii acesteia, contractul** va produce efecte şi va fi opozabil terţilor, dacă beneficiarul garanţiei financiare „poate dovedi” că nu a cunoscut şi nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de procedură a fost dispusă. Norma dată este una discreţionară, întrucît nu sunt prevăzute măsurile sau probele care ar justifica necunoştinţa de cauză privind deschiderea procedurii de lichidare. Pentru a nu admite discreţii şi interpretări abuzive din partea responsabililor, propunem de prevăzut expres probele care ar sta la baza înştiinţării date.	**Directiva 2002/47/CE din 6 iunie** 2002. Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, *„compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”*. Cadrul legislativ nu poate enumera exhaustiv toate probele în cazul apariției unei asemenea situații. O regulă generală poate fi stabilită/detaliată, la necesitate, la nivelul actelor subordonate legii, de implementare sau ale altor tipuri de acte explicative.
		Î.S. „Poșta Moldovei”	Ajustarea prevederilor Art. 15. alin. (2) al proiectului Legii cu privire la contractele de garanţie financiară cu Art.75 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.	A se vedea comentariile precedente la art.15 din proiectul Legii.
12	Articolul 16, alineatul (1): „(1) Garanţiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care se află contul relevant în ceea ce priveşte:...”.	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	La alin.(1) al art.16, propunem substituirea cuvintelor *„se află”* cu sintagma *„este menţinut”.*	**Se acceptă** La art.16 alin.(1), cuvintele „se află” se substituie cu cuvîntele „este menținut”.
13	Articolul 17, alineatul (3): „(3) Autoritățile publice indicate la art.3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La Articolul 17 alin.(3), după sintagma „art.3” de completat cu sintagma „pct.1)”.	**Nu se acceptă** Banca Națională a Moldovei de asemenea este o autoritate publică care urmează să-și aducă actele normative în concordanță cu prezenta lege, nu doar autoritățile publice indicate la art.3 pct.1).

	la intrarea în vigoare a acesteia.”.			
14	Articolul 18: „Articolul 18. Dispoziții aplicabile (1) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. (2) Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.”.	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	Susţinem integral iniţiativa autorului de armonizare a legislaţiei naţionale la acquis-ul UE. Totodată, urmează de luat în considerare următorul aspect. Codul Civil nr.1107 din 6 iunie 2002 şi Legea nr.449 din 30 iulie 2011 cu privire la gaj definește gajul și amanetul drept garanţii reale, care totodată pot fi identificate drept garanţii financiare. În această ordine de idei prevederile articolelor 1246-1255 a Codului Civil definesc un altfel de garanţie şi anume garanţia bancară, care de asemenea poate fi identificată drept garanţie financiară. Ar fi binevenit de făcut o delimitare clară sau, după caz, o legătură cauzală între actele legislative menţionate şi proiect, astfel încît proiectul să se integreze în sistemul de drept naţional. În acest scop, se propune de completat suplimentar articolul 18 al proiectului.	**Comentariu** Proiectul Legii statuează expres că aceasta se aplică garanțiilor financiare constituite din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare (art.2 alin.(2) lit.a)), iar garanția bancară este, conform art.1246 alin.(1) din Codul civil „un angajament scris, asumat de o bancă sau de o altă instituție financiară (garant) la cererea unei alte persoane (ordonator), de a plăti creditorului ordonatorului (beneficiarului) o sumă de bani în baza cererii scrise a beneficiarului”. A se vedea și art.4 alin.(1) din Directiva 2002/47/CE *Executarea contractelor de garanție financiară.* Directiva nu prevede implicarea într-o formă sau alta a garantului în cazul executării garanției.
			Considerăm necesar de indicat dacă pot constitui obiect al garanției financiare creanțele pecuniare neperformante.	**Nu se acceptă** Propunerea depășește cadrul de reglementare al proiectului Legii. Acceptarea unor creanțe pecuniare neperformante sporește riscul de credit al creditorului, care trebuie să urmărească încadrarea operațiunilor sale de creditare în limitele de risc la care se poate expune, stabilite prin normele și procedurile proprii și/sau prin reglementările organului de supraveghere.
			Considerăm necesar de indicat dacă băncile	

		comerciale pot pune în calitate de garanție financiară creanțe pecuniare în valută străină pentru a facilita de lichidități în moneda națională de la BNM. În cazul în care aceasta ar fi posibil, ar trebui de descris în detalii cum ar avea loc executarea garanției în cazul diferențelor de curs valutar.	**Nu se acceptă** Regimul utilizării creanțelor pecuniare în operațiunile de furnizare de lichidități băncilor de către Banca Națională a Moldovei va fi reglementat de către un act normativ al Băncii Naționale.
	BC „ProCredit Bank" S.A.	Considerăm necesar de a face o descriere dacă banca comercială poate dispune de lichidități de la BNM contra garanției financiare oricînd este necesar băncii sau doar în dependență de anumiți factori.	**Nu se acceptă** Propunerea depășește cadrul de reglementare al Legii. Băncile pot dispune de lichidități de la Banca Națională a Moldovei în conformitate cu art.18 din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, Regulamentul cu privire la operațiunile de piață monetară ale Băncii Naționale a Moldovei (Hotărîrea CA al BNM nr.188 din 25.09.2014), Regulamentul privind facilitățile permanente de creditare acordate băncilor de către Banca Națională a Moldovei (Hotărîrea CA al BNM nr.70 din 23.03.2006), Regulamentul cu privire la creditul de urgență (Hotărîrea CA al BNM nr.130 din 28.05.2012) și Regulamentul cu privire la modul de garantare a creditelor acordate de Banca Națională a Moldovei băncilor (Hotărîrea CA al BNM nr.51 din 15.11.1996).
	Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm oportun ca faptul că *„utilizarea creanţelor pecuniare în calitate de garanţii nu este obligatorie"* să fie menţionat expres în proiectul legii, nu doar în textul Notei de argumentare.	**Nu se acceptă** În absența unei asemenea prevederi în Directiva 2002/47/CE, introducerea în textul Legii ar constitui o normă care nu are o prevedere corespunzătoare în Directivă.
		Suplimentar, propunem ca în coloniţa 7 „Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil" a Tabelului de concordanţă, toate excepţiile	**Comentariu** Tabelul de concordanță reflectă

			permise prin alin.(3) şi (4) ale art.1 al Directivei nr. 2002/47/CE să fie justificate din punct de vedere al prevederilor respective.	Tabelul de concordanță reflectă excepțiile permise de Directivă.
15	Proiectul Legii	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" S.A.	Reieşind din faptul că primele două proiecte propun transpunerea Directivei 98/26/CE și 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului, textul urmează a fi elaborat cu respectarea prevederilor Hotărîrii Guvernului 1345 din 24 noiembrie 2006 „cu privire la armonizarea legislaţiei Republicii Moldova cu legislaţia comunitară". În acest scop, suplimentar, în conformitate cu prevederile punctului 21 a Regulamentului din Hotărîrea menţionată urmează a fi întocmit tabelul de concordanţă a proiectelor.	**Comentariu** Conform pct.26 din HG nr.1345 din 24.11.2006, „Proiectul de act normativ se definitivează de către organul inițiator ținînd cont de avizele ministerelor interesate și se prezintă, însoțit de nota informativă, tabelul divergențelor, precum și de tabelul de concordanță, Ministerului justiției spre avizare.". Tabelele de concordanță au fost întocmite și urmează a fi publicate și prezentate împreună cu proiectele legilor autorităților de rigoare la etapele corespunzătoare a circulației proiectelor.
			În textul proiectului, noţiunea „netting" se propune a fi substituită cu noţiunea de „compensare", astfel cum este prevăzută în varianta română a Directivei.	**Nu se acceptă** În proiectul Legii a fost reținută noțiunea de „netting", care corespunde cu prevederile Directivei 98/26/CE (a se vedea definiția de „netting" din *CPSS-IOSCO „Principles for financial market infrastructures", aprilie 2012, anexa H [7]*). A se vedea în acest sens și varinata în limba engleză a Directivei 2002/47/CE art.2 alin.1 lit. (n), care indică separat netting și compensare (set-off).
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.2 alin.(3) lit. b) sintagma „dispoziţiilor legale"; art.4 pct.2) sintagma „efectul legii"; art.9 alin.(4) şi (5) sintagma „manieră rezonabilă" şi art.10 sintagma „legislaţiei valutare" urmează a fi revăzute în vederea respectării previzibilităţii şi transparenţei normelor (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din	**Nu se acceptă** Expresia „manieră rezonabilă" e compatibilă cu art.4 alin.6 Directiva 2002/47; „efectul legii"- a se vedea Directiva art.2 alin.(1) lit.l); „dispoziţiilor legale" – a se vedea Directiva, preambul, pct.(6); „legislația valutară" – a se vedea

			27.12.2001 privind actele legislative).	art.2 din Legea privind reglementarea valutară nr.62-XVI din 21.03.2008
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În prezent, acordarea garanţiilor de stat este reglementată prin Legea nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanţiile de stat și recreditarea de stat. Astfel, conform acestei legi garanţiile de stat pot fi acordate doar în cazuri excepţionale şi contra unei plăţi achitate de către debitorul garantat. Totodată, prin această lege se stipulează procedura de acordare a garanţiei de stat, elementele contractului de garanţie, executarea garanţiei şi alte clauze. Cît priveşte proiectul Legii cu privire la contractele de garanţie financiară, este necesar de menţionat că subiecţi ai acestuia sunt doar beneficiarii şi furnizorii garanţiilor financiare, iar partea terţă - debitorul garantat lipseşte. Acest fapt micşorează responsabilitatea debitorului garantat în privinţa stingerii datoriei din contul propriu. În afară de această, în proiectul legii se accentuează despre executarea garanţiei financiare cu exigibilitate imediată, ce contravine prevederilor Legii nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanţiile de stat şi recreditarea de stat, conform cărora dreptul creditorului de a cere executarea garanţiei de stat apare doar după ce creditorul a întreprins toate acţiunile necesare pentru colectarea sumelor datorate	**Comentariu** Proiectul Legii definește garanția financiară ca și „mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare, puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate”. Conform art.2 din Legea nr.419/2006, garanția de stat este „angajamentul asumat, în contul și în numele statului, de către Guvern, în calitate de garant, de a plăti la scadență obligațiile neonorate ale debitorului garantat”. Or, conform art.(2) lit.a) din proiectul Legii, aceasta se aplică garanțiilor financiare al căror obiect este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare (a se vedea definițiile respective în proiectul Legii).

			de la debitorul garantat. Reieşind din cele expuse mai sus, considerăm că aplicarea simultană a Legii nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanţiile de stat şi recreditarea de stat şi Legii cu privire la contractele de garanţie financiară în privinţa garanţiilor de stat poate duce la sporirea riscului executării garanţiilor de stat din contul bugetului de stat. La fel, elaborarea unui nou proiect de Lege privind garanţiile financiare va duce la dispersarea cadrului legal existent (Legea nr.419-XVI din 22.12.2006, Codul civil) privind garanţiile.	
16	Proiectul Legii	BC „FinComBank" S.A. BC „EuroCreditBank" S.A. BC „ENERGBANK" S.A. BC „Moldindconbank" S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" S.A	Nu au obiecţii şi propuneri pe marginea proiectului Legii.	

Sinteza recomandărilor/avizelor la proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Versiunea PDF [13]

Recepționate - 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități – 1.

Nr. d/o	Conţinutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5

	Articolul I (*modificarea și completarea Legii instituțiilor financiare*), punctul 3. Articolul 38^5: primul alineat: „la alineatul (1), lit.h) se completează în final cu textul „ , cu excepția cazului în care încasarea plăților a avut loc într-un sistem de plăți ce cade sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și este aplicabil art.6 alin.(3) al respectivei legi”;”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art.I, considerăm inoportună introducerea la lit.h) a art. 38^5 al Legii instituţiilor financiare nr.550 din 21.07.1995 a referinţei la un proiect de lege care poate să nu fie adoptat în general sau adoptat şi pus în vigoare mult mai tîrziu decît prezentul proiect, mai ales că referinţa în cauză condiţionează aplicabilitatea legii în vigoare. În context, propunem reformularea sau excluderea punctului respectiv, cu ulterioara modificare sau completare a Legii instituţiilor financiare doar în cazul în care proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare va fi adoptat şi va intra în vigoare.	**Nu se acceptă** Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat și se promovează concomitent cu proiectele celor două legi avînd în vedere că, intrarea în vigoare a legilor reclamă un cadru legal corelat acestora pentru a fi posibilă punerea în aplicare din acel moment. Astfel, scopul acestei modificări este de a aduce prevederile Legii nr.550/1995 în conformitate cu prevederile proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. Avînd în vedere că plățile ar putea fi efectuate și după data retragerii licenței băncii prin sisteme de plăți care nu cad sub incidența proiectului Legii, este necesară această specificare introdusă la art.38^5 alin.(1) lit.h), în special a faptului că în acest caz se vor aplica prevederile art.6 alin.(3) din proiectul Legii.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La propunerea de modificare a art. 38^5 alin. (1) lit.h) a Legii instituţiilor financiare, se propune ca textul care completează articolul de expus în următoarea redacţie: „cu excepţiile prevăzute de legislaţia în vigoare”. Nu există nici o certitudine că Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare va fi adoptată în redacţia iniţială. Această propunere este valabilă şi la celelalte trimiteri la	**Nu se acceptă** A se vedea comentariul de mai sus.

			Lege din proiect.	
1	alineatul doi: „la alineatul (2), litera f) se abrogă;”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	Art.I, art.38[5] alin.(2) lit.f) al Legii instituţiilor financiare nr.550 din 21 iulie 1995 - considerăm că excluderea normei statuate la litera în cauză este una nejustificată din punct de vedere procedural. Astfel, în cazul plăţilor sau transferurilor activelor băncii, efectuate pînă la începutul lichidării în dauna intereselor creditorilor, ar putea fi şi actele juridice de constituire de către bancă a gajului sau a altei garanţii reale pentru o creanţă care era neasigurată în decursul a 6 luni anterioare retragerii licenţei. Pentru a preveni careva riscuri excesive în sistemul financiar, în special în procesul iniţierii procedurii de lichidare, propunem de a menţine norma în varianta actuală.	**Se acceptă** Propunerea din proiect derivă din necesitatea corelării prevederilor art.38[5] alin.(2) lit.f) din Legea instituţiilor financiare cu art.8 din Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare. Pentru evitarea interpretărilor, se introduce următoarea modificare: „Art.38[5]: la alineatul (2), litera f) se completează în final cu textul: „Această prevedere nu se aplică în cazul plăţilor sau transferurilor efectuate în cadrul sistemelor care cad sub incidenţa Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare şi care sunt reglementate de aceasta.”.
	alineatul 3: „alineatul (3) va avea următorul cuprins: (3) Retragerea licenţei băncii nu afectează executarea ordinelor de plată/transfer al	Centrul Național Anticorupție al	Art.I, art.38[5] alin.(3) al Legii instituţiilor financiare nr.550 din 21 iulie 1995 - considerăm că noua redacţie a normei alineatului dat nu acoperă toate aspectele privind efectele retragerii licenţei, în special efectele retroactive asupra creanţelor şi obligaţiilor băncii. Astfel, nici o prevedere a legii, a altui act normativ sau uzanţa cu privire la nulitatea, rezilierea contractelor şi a altor acte juridice, amînarea sau	**Nu se acceptă** Norma de la art.38[5] alin.(3) din Legea instituțiilor financiare a fost reformulată avînd în vedere că proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, care transpune Directiva 98/26/CE din 19 mai 1998, reglementează aspectele date (art.6), asigurînd compatibilitatea Legii cu actul normativ comunitar. Conform prevederilor art.5 alin.(1)

	ordinelor de plată/transfer al valorilor mobiliare inițiate de bancă și care au fost introduse în sistemele de plăți/sistemele de decontare a valorilor mobiliare pînă la data și ora exactă a retragerii licenței.”.	Republicii Moldova	întîrzierea obligațiilor, încheiate/efectuate pînă la data retragerii licenței băncii, nu poate avea ca efect „anularea rezultatelor” operațiunii de decontare/clearing realizate în sistemul de plăți/sistemul de decontare a valorilor mobiliare. Pentru a exclude careva interpretări preferențiale (după interes sau scop), propunem de a menține norma în varianta actuală.	din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*”. Norma care a fost exclusă din art. 38^5 alin.(3) al Legii instituțiilor financiare și la care se referă autorii sugestiei se regăsește la art.6 alin.(4) din proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.
	Articolul II (*completarea Codului Civil)*: „Art. II – Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 82-86, art. 661), cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează: Articolul 1606: alineatul (2), după cuvintele „valorilor mobiliare” se completează cu cuvintele „în formă materializată”; se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Valorile mobiliare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare.”; se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:	Comisia Națională a Pieței Financiare	La Art. II art.1606 alin.(4) - se propune reformularea propoziției pentru a evita utilizarea repetată a cuvîntului „formă”.	**Nu se acceptă** Expresia „în formă de înscriere în cont” este legal consacrată în legislația de domeniu a Republicii Moldova, iar garanțiile financiare pot fi constituite, conform proiectului, sub forma de instrumente financiare, mijloace bănești și creanțe pecuniare.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În conținutul articolului II din proiect, propunerea de completare a articolului 1606 alineatul (2) al Codului civil, contravine prevederilor articolului 7 alineatul (7) al Legii privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 care stipulează că, valorile mobiliare se emit doar în formă nominativă dematerializată.	**Nu se acceptă** Alin.(2) de la art.1606 Cod civil necesită a fi modificat pentru că redacția actuală nu rezolvă *per se* conflictul ce rezultă din aplicarea legii (legilor) posibile cu referire la cele 3 situații descrise în acest articol. În plus, prevederile în cauză desconsideră faptul că valorile mobiliare pot exista și în formă dematerializată în cadrul unei infrastructuri a pieței financiare (Financial Market Infrastructure) cu conexiuni transfrontaliere.
			Prezentul articol prevede completarea art.1606, alin. (2) al Codului civil al Republicii Moldova nr.1107 din 06.06.2002 cu sintagma „în formă	**Nu se acceptă**

2	„(4) Garanţiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare în ceea ce priveşte: a) natura juridică şi efectele patrimoniale ale garanţiei financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont; b) condiţiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanţie financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont şi pentru punerea la dispoziţie a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract, precum şi formalităţile necesare pentru asigurarea opozabilităţii faţă de terţi a unui astfel de contract şi a punerii la dispoziţie a unor astfel de garanţii; c) caracterul prioritar al dreptului de proprietate sau a unui alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont și dacă dobîndirea s-a fîcut cu bună credință; d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.”	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	materializată” după sintagma „valorilor mobiliare”, însă cuvintele „valorilor mobiliare” nu se regăsesc în textul alineatului respectiv, ceea ce implică reconsiderarea formulării în cauză. Totodată, propunem substituirea pe tot parcursul alineatului, dar şi al Codului, a expresiilor „titlu de valoare”, precum şi „titlu”, cu termenul „valoare mobiliară”. Considerăm oportun ca faptul privind aplicabilitatea normelor conflictuale propuse „numai elementelor prevăzute în proiect” (referinţa fiind făcută la proiectul Legii cu privire la contractele de garanţie financiară), care este stipulat în Notă de argumentare, să fie expres menţionat în cadrul modificărilor şi completărilor la Codul civil.	Prin Legea nr.250-XVI din 22.11.2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în textul Codului civil nr.1107 din 06.06.2002 cuvintele „titlu de valoare” au fost înlocuite cu cuvintele „valoare mobiliară”. Legea sus-indicată a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008. **Comentariu** Alin.(4) cu care se propune a fi completat art.1606 din Codul civil stipulează expres aspectele aplicabile garanțiilor financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont și care se conțin în legea țării în care se află registrul sau contul în care sunt operate înscrierile privind valorile mobiliare (a se vedea lit.a), b), c) și d)).

3	Articolul III (modificarea și completarea Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012), punctul 1 și punctul 6: „1. La articolul 34 alineatul (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”. 6. La articolul 250 alineatul (1), litera b) după cuvîntul „data” se completează cu textul „ , ora exactă”.”.	Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova	La articolul 34 alin. (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”. Ora nu poate fi neexactă. Dacă, de exemplu, este indicată ora 14.30, ea nu poate fi neexactă. • Nu vedem sensul acestei modificări. • Aceeaşi opinie o avem şi referitor la propunerea de modificare a articolului 250 alineatul (1) litera b). Se propune de completat doar cu cuvîntul „ora”.	**Nu se acceptă** Completările de la art.34 lit.d) și art.250 alin.(1) lit.b) au în vedere aducerea în concordanță a Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 cu prevederile proiectului de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. Acest proiect de Lege transpune în legislația națională Directiva 98/26/CE din 19.05.1998. Proiectul reglementează momentul irevocabilității ordinelor de plată/transfer introduse în sistem de participanți, precum și faptul că deschiderea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor și obligațiilor sale, care decurg din participarea sa la sistem sau sunt legate de această participare și care au luat naștere anterior momentului deschiderii acestei proceduri. Directiva utilizează termenul „moment” care presupune o exactitate, o definire cu mare precizie a timpului deschiderii respectivei proceduri, iată de ce s-a considerat necesar de indicat „ora exactă”, avînd în vedere că trebuie indicate cu precizie și minutele, nu doar ora. Potrivit Raportului Comisiei Europene de evaluare a Directivei 98/26/CE din 27.03.2006 (EU 25), la data publicării raportului timpul exact al adoptării deciziei de intentare a procedurii de insolvabilitate era indicat în 15 state membre. Unele din aceste state au cerințe foarte exacte care obligă instanța de judecată și alte autorități responsabile să indice ora și minutele de adoptare a respectivei decizii. Faptul acesta

				este foarte important avînd în vedere efectele insolvabilității asupra participantului la sistem, în special ținînd cont de sumele transferate în aceste sisteme și irevocabilitatea lor prevăzută în proiectul Legii sus-indicate.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" S.A.	La propunerea de modificare a articolului 35 alin.(2) al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012, înaintea sintagmei „Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare" de introdus sintagma „Băncii Naţionale a Moldovei". Acest fapt va asigura compatibilitatea cu prevederile art.8 alin.(2) al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare.	**Nu se acceptă** Alin.(2) al art.35 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 care se propune a fi modificat prevede expedierea de către instanța de insolvabilitate a hotărîrii de intentare a procedurii de insolvabilitate „altor instituții și autorități relevante, în fiecare caz concret...". Astfel, în cazul intentării de către instanța de insolvabilitate a procedurii de insolvabilitate a unui participant la sistemele care vor intra sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, aceasta va avea obligația să informeze și Banca Națională a Moldovei.
		Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova	Modificarea articolului 35, alin. 2), prevede efectuarea notificării de către instanţe de insolvabilitate, lucru efectuat pînă acum de administrator. Nu vedem necesitatea modificării respective. Dat fiind faptul volumului mare de lucru al instanţelor judecătoreşti pot apărea dificultăţi în vederea notificărilor respective.	**Nu se acceptă** Prevederile propuse la art.35 alin.(2) din Legea insolvabilității sunt corelate cu art. 9 alin.(1)-(2) din proiecul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, care transpune art.6 alin.(2) din Directiva 98/26/CE. Menținerea redacției actuale a art.35 alin.(2) din Legea insolvabilității poate crea impedimente în punerea în aplicare a Legii sus-indicate.
				Comentariu Această noțiune se regăsește în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital la art.6 alin.(1) cu denumirea „clearing".

		Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art. IV, dat fiind faptul că noţiunea de „netting” este introdusă în alin. (2) şi (3) ale art.80 al Legii nr. 171 din 11.07.2012 privind piața de capital, însă nu este definită în cadrul legii, propunem ca art. 6 al Legii privind piaţa de capital să fie completat cu noţiunea în cauză.	Pentru evitarea confuziilor, autorii prezentului proiect de lege propun definirea noțiunii „clearing” după cum urmează: „*clearing* –proces de transmitere, verificare și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor înainte de decontare, care poate include calculul pozițiilor nete și determinarea pozițiilor finale pentru decontare;”. Art.6 din Legea nr.171/2012 se completează cu noțiunea „netting” conform Directivei 98/26/CE.
				Comentariu Opinăm că Legea privind piaţa de capital nu asigură o transpunere fidelă a Directivei 98/26/CE. De ex., noțiunea „clearing” de la art.6 reperzintă de fapt noțiunea „netting” din Directivă, la art.80 alin.(2) și (4) referința la clearing este de asemenea incorectă. La alin.(6) din art.80 norma privind irevocabilitatea ordinelor de transfer „de la data sau perioada stabilită prin normele sistemului” nu este conformă cu art.5 din Directiva 98/26/CE, conform căruia „Un ordin de transfer nu poate fi revocat de către participantul la sistem sau de către un terț din momentul stabilit prin regulile sistemului”. La alin.(7) urmează a se ține cont de faptul că pentru băncile participante la un sistem în sensul art.80 procedura de insolvabilitate este intentată de Banca Națională conform competențelor legale. De asemenea, legea nu definește noțiunea „ordin de transfer”. Astfel, pentru a asigura o transpunere fidelă a Directivei 98/26/CE, precum și pentru a nu admite incoerențe între legea specială și Legea nr.171/2012, în urma consultărilor suplimentare

	punctul 2: „Articolul 35: alineatul (2) va avea următorul cuprins: (2) Instanța de insolvabilitate expediază imediat hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate debitorului, registrului de stat al persoanelor juridice şi registrului de stat al întreprinzătorilor individuali, inspectoratului fiscal de stat teritorial, băncilor în care debitorul are conturi şi, după caz, registrelor în care se înregistrează gajul, organului cadastral teritorial, Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, ministerului de ramură, altor instituţii şi autorităţi relevante, în fiecare caz concret și afișează hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate în incinta sa.”. Articolul IV (modificarea și completarea Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital), punctul 2: „2.Articolul 80: alineatul (1) se abrogă; la alineatul (2), cuvîntul „clearingul” se substituie cu cuvîntul „nettingul”; alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Ordinele de transfer / ordinele de plată introduse în sistemul de clearing şi decontare în ziua intentării procedurii de insolvabilitate	Comisia Națională a Pieței Financiare	La Art. IV C.N.P.F. consideră inoportune modificările propuse la Legea nr.171/11.07.2012.	cu Comisia Națională a Pieței Financiare, Legea privind piața de capital se propune să fie modificată după cum urmează: 1. La articolul 6 alin.(1): noțiunea „clearing” va avea următorul cuprins: „*clearing* –proces de transmitere, verificare și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor înainte de decontare, care poate include calculul pozițiilor nete și determinarea pozițiilor finale pentru decontare;”; după noțiunea „*market maker*” se completează cu noțiunea „*netting*” cu următorul cuprins: „*netting (calcularea pozițiilor nete)* - conversie într-o singură creanţă netă sau obligaţie netă a creanţelor şi a obligaţiilor rezultate din ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulţi participanţi le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanţi sau le primesc de la unul ori mai mulţi participanţi, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanţă netă poate fi exigibilă şi numai o singură obligaţie netă este datorată;”; după noțiunea „*relație de familie*” se completează cu noțiunea „sistem de clearing și decontare” cu următorul cuprins: „s*istem de clearing şi decontare* - sistem automatizat destinat pentru identificarea drepturilor şi obligaţiilor rezultate din tranzacţiile înregistrate pe o piaţă reglementată sau MTF şi acoperirea pozițiilor financiare rezultate din aceste tranzacții;” 2. Articolul 12: se completează cu alineatul (1^1) cu următorul cuprins:

4	procedurii de insolvabilitate, dar ulterior momentului de intentare a procedurii de insolvabilitate și care au fost executate, produc efecte juridice şi sînt opozabile terţilor dacă operatorul de sistem va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.”; la alineatul (4), textul „ordinelor de transfer, a clearingului, a plăţilor şi transferurilor ulterioare” se substituie cu cuvîntul „nettingului”; la alineatul (5), textul „stabilite de regulile organizaţiei care administrează sistemul de clearing şi decontare” se abrogă; la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „din momentul stabilit”; la alineatul (7), cuvîntul „pronunță” se substituie cu textul „sau autoritatea publică competentă adoptă”; la alineatul (8), textul „Instanţa care hotărăşte intentarea procesului de insolvabilitate” se substituie cu textul „ Autoritatea competentă indicată la alin. (7) din prezentul articol”; alineatul (10) va avea următorul cuprins: „(10) În cazul în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în			„(1[1]) Particularitățile utilizării garanțiilor financiare constituite în formă de valori mobiliare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate sînt reglementate de Legea nr.___ din ____cu privire la contractele de garanție financiară.”; la alineatul (3), după cuvintele „contractului de gaj,” se completează cu cuvintele „contractelor de garanție financiară,”. 3. Art.80: alineatul (1) se abrogă; la alineatul (2), cuvîntul „clearingul” se substituie cu cuvîntul „nettingul”; alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Ordinele de transfer introduse în sistemul de clearing şi decontare în ziua intentării procesului de insolvabilitate, dar ulterior momentului de intentare a procesului de insolvabilitate și care au fost executate, produc efecte juridice şi sînt opozabile terţilor dacă organizația care administrează sistemul de clearing și decontare va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșat acest proces.”; la alineatul (4), cuvîntul „clearingului” se substituie cu cuvîntul „nettingului”; la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „sau de către un terț din momentul stabilit”; la alineatul (7), textul „instanța de judecată pronunță” se substituie cu textul „autoritatea competentă

contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolvabilitate pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil."; alineatul (11) se abrogă.".			cu textul „autoritatea competentă adoptă"; la alineatul (8), cuvîntul „Instanța" se substituie cu textul „Autoritatea competentă"; se completează cu alineatul (11^1) cu următorul cuprins: „(11^1) În sensul prezentului articol, ordinele de transfer reprezintă ordinele de plată și ordinele de transfer în conformitate cu Legea nr.__din___ cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare".
	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" S.A.	La propunerea de modificare a art.80 al Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piaţa de capital, se propune de abrogat articolul dat pentru a nu crea prevederi legale ce se dublează. Atragem atenţia că însăşi Legea a fost armonizată deja cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
		Totodată, atragem atenţia că secţiunea 4 din Capitolul IV din Legea privind piaţa de capital se referă la operaţiunile de clearing. Iar prin substituirea noţiunii de „clearing" cu cea de „netting", astfel cum propune autorul, poate crea lacune de aplicare a acestei legi, pentru că noţiunea de clearing se foloseşte în tot textul legii. De aceea, recomandăm de revăzut soluţia propusă de modificare a articolului 80, prin care se substituie noţiunea de „clearing" cu cea de „netting"	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.

		cea de „netting”.	
	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La Art. IV. - Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piaţa de capital. La Pct.2: Considerăm inoportună abrogarea alin.(1) al art.80, în condiţiile în care norma expusă la acest alineat se prevede în legislaţia comunitară. Propunem expunerea acestei norme în conformitate cu art.7 alin. (1) din proiectul de lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare.	**Comentariu** A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
	Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	Cu referire la art.IV al proiectului, partea ce ţine de modificarea şi completarea Legii privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012, propunem ca în punctul 2) referitor la modificarea alineatului (3) al articolului 80 să se precizeze metodele prin care operatorul de sistem va dovedi faptul că, la momentul în care ordinele de transfer au devenit irevocabile, acesta nu a ştiut despre declanşarea procedurii de insolvabilitate.	**Comentariu** Precizăm că Directiva nu definește metodele acestea. Astfel de norme pot fi incluse în actele normative subordonate legii după intrarea în vigoare a acesteia.
		Totodată, în conţinutul substituţiilor propuse pentru alineatele (7) şi (8) al articolului 80 urmează a se specifica expres autoritatea competentă la care se face referire.	**Comentariu** A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.

			Suplimentar, enunţăm că, nu este clar motivul de abrogare a alineatului (11) din conţinutul articolului 80 al Legii privind piaţa de capital nr.171 din 11 iulie 2012.	**Comentariu** A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
		Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Concomitent cu modificările aduse Legilor prin proiectul vizat, considerăm oportună modificarea *Legii nr.449 din 30.07.2001 cu privire la gaj*, întru asigurarea compatibilităţii acesteia cu prevederile alin.(2) al art.18 al proiectului Legii cu privire la contractele de garanţie financiară.	**Comentariu** Prevederea propusă la art.18 alin. (2) din Legea cu privire la contractele de garanție financiară stipulează caracterul de lege specială a acesteia în raport cu Legea cu privire la gaj, ceea ce exclude necesitatea operării unor modificări în Legea cu privire la gaj (a se vedea art.6 alin.(3) din Legea 780/27.12.2001 privind actele legislative – *„Actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special."*).
			Propunem completarea proiectului, pe tot parcursul textului acestuia, cu sintagma „se modifică și" înainte de sintagma „va avea următorul cuprins".	**Nu se acceptă** A se consulta alte legi pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Formula propusă de către autorul sugestiei actualmente nu se mai utilizează.
			La Art. I pct.3, Art. IV pct.1 şi Art. V -considerăm că completările propuse pot fi efectuate numai după aprobarea Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare şi legii cu privire la contractele de garanţie financiară (art.46 alin.(1)	**Nu se acceptă** Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat și se promovează concomitent cu proiectele celor două legi avînd în vedere că intrarea în vigoare a legilor reclamă un cadru legal corelat acesteia pentru a fi posibilă punerea în aplicare din

			al Legii nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative).	posibila punerea în aplicare din acel moment.
5	Proiectul Legii	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La Art. III pct.2 art.35 alin. (2) şi art.38 alin.(1) sintagma „imediat”; la pct.2 art.35 alin.(2) sintagma „după caz”; la pct.2 art.35 alin.(3) sintagma „din momentul” urmează a fi racordate la stipulările art.19 lit. a) al Legii nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, în vederea respectării previzibilităţii şi transparenţei normei. Obiecţia este valabilă şi pentru sintagma propusă la Art. IV pct.2 art.80 alin. (6) „din momentul stabilit”.	**Comentariu** Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat în vederea aducerii în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor care transpun în legislația RM Directiva 98/26/CE din 19.05.1998 și Directiva 2002/47/CE din 6.02.2002. Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „*compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ*”, iar art.19 lit.c) stipulează că la elaborarea textului actului legislativ „*se utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari lor*”. Potrivit lit.e) din acest articol „*terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă … ca și în reglementările legislației comunitare*”. Punctul 7 din Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară, aprobat prin HG nr.1345 din 24.11.2006, de asemenea stipulează că, „la elaborarea proiectului de act normativ național urmează a fi respectată terminologia legislației comunitare, utilizînd aceiași termeni pentru concepte similare”. În acest context precizăm că sintagmele „imediat”, „din momentul”, „din momentul stabilit” transpun fidel terminologia utilizată în Directivele sus-indicate. A se

				vedea în acest sens art.6 alin.(1), (2) și (3), art.7 din Directiva 98/26/CE, art.8 alin.(2) din Directiva 2002/47/CE. Sintagma „după caz” de la art.III pct.2 (modificarea Legii insolvabilității, art.35 alin.(2)) precizează dacă instanța de judecată trebuie să expedieze hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate registrelor în care se înregistrează gajul. Respectiva hotărîre va fi expediată după caz avînd în vedere că garanția financiară utilizată poate să nu necesite înregistrarea în registre.
			Considerăm necesară o analiză suplimentară privind concordarea prevederilor Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piaţa de capital cu definiţiile şi alte reglementări ale proiectelor de acte legislative prezentate spre avizare.	**Comentariu** A se vedea comentariile de mai sus referitoare la modificarea și completarea Legii privind piața de capital.
6	Proiectul Legii	BC „ProCredit Bank” S.A. BC „FinComBank” S.A. BC „EuroCreditBank” S.A. BC „ENERGBANK” S.A. BC „Moldindconbank” S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A. Î.S. „Poșta Moldovei”	Nu au obiecţii şi propuneri pe marginea proiectului Legii.	

Vezi și

Tag-uri

contract de garanție financiară [14]

caracter definitiv al decontării în sistemele de plăţi [15]

instrument financiar [16]

sistem de plăți [17]

Sursa URL:
https://www.bnm.md/ro/content/proiectul-legii-cu-privire-la-caracterul-definitiv-al-decontarii-sistemele-de-plati-si-de

Legături conexe:

[1] mailto:Lidia.Gordienco@bnm.md [2] mailto:Valentina.Salogub@bnm.md [3] http://www.bnm.md [4] https://www.bnm.md/files/sinteza _Pr_Lege finalitatea decont.pdf [5] https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/ccps_authorised_under_emir.pdf [6] http://www.cnpf.md/file/Statistica_2014/Decembrie/Proiect%20Regulament%20DC.pdf [7] https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf [8] https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/glossaryrelatedtopaymentclearingandsettlementsystemsen.pdf [9] http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/proposal/executive_en.pdf [10] http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/proposal/impact_en.pdf (pct.3.3) [11] https://www.bnm.md/files/com.pdf [12] http://www.mvep.hr/zakoni/pdf/672.pdf [13] https://www.bnm.md/files/sinteza pr_ Lege modif compl.pdf [14] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=contract de garanție financiară [15] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=caracter definitiv al decontării în sistemele de plăţi [16] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=instrument financiar [17] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=sistem de plăţi